

Ik ben Overijssel

من اوورایسل هستم

Inleiding

Ik ben Overijssel.

Ik lig in het oosten van Nederland en vorm al eeuwenlang een verbinding tussen het westen van Nederland en Duitsland.

Mijn naam betekent letterlijk: het gebied dat aan de andere kant van de rivier de IJssel ligt.

Ik ben een provincie van contrasten.

Van historische Hanzesteden en moderne technologie.

Van uitgestrekte natuurgebieden en bedrijvige steden.

Van oude tradities en nieuwe ontwikkelingen.

Wie mij leert kennen, ontdekt een provincie die veel veelzijdiger is dan vaak wordt gedacht.

مقدمه

من اوورایسل هستم.

در شرق هلند قرار گرفته‌ام و قرن‌هاست که پلی میان غرب هلند و آلمان به شمار می‌روم.

نام من به معنای «سرزمینی در آن سوی رود ایسل» است.

من استانی پر از تضادهای جذاب هستم.

استانی با شهرهای تاریخی هانزایی و فناوری‌های مدرن.

با مناطق طبیعی گسترده و شهرهای پر جنب و جوش.

با سنت‌های قدیمی و تحولات جدید.

هر کسی که مرا بشناسد، متوجه می‌شود که بسیار متنوع‌تر از آن چیزی هستم که در نگاه اول به نظر می‌رسد.

Mijn ligging

Ik lig in het oosten van Nederland.

In het noorden grens ik aan Drenthe.

In het westen aan Flevoland en Gelderland.

In het zuiden aan Gelderland.

En in het oosten aan Duitsland.

Mijn ligging heeft eeuwenlang invloed gehad op handel, cultuur en verkeer.

Door mijn grondgebied lopen belangrijke verbindingen tussen Nederland en Duitsland.

Hierdoor ben ik altijd een provincie geweest waar mensen, goederen en ideeën elkaar ontmoetten.

موقعیت جغرافیایی من

من در شرق هلند قرار دارم.

از شمال با درننه هم‌مرز هستم.

از غرب با فلفولاند و خلدلرلاند.

از جنوب با خلدلرلاند.

و از شرق با آلمان.

موقعیت جغرافیایی من قرن‌ها بر تجارت، فرهنگ و حمل‌ونقل تأثیر گذاشته است.

مسیرهای مهم ارتباطی میان هلند و آلمان از سرزمین من عبور می‌کنند.

به همین دلیل همواره استانی بوده‌ام که در آن مردم، کالاها و اندیشه‌ها با یکدیگر ملاقات کرده‌اند.

Mijn hoofdstad Zwolle

Mijn hoofdstad is Zwolle.

Zwolle behoort tot de mooiste historische steden van Nederland.

De stad ontstond in de Middeleeuwen en groeide uit tot een belangrijke Hanzestad.

Vandaag de dag combineert Zwolle haar historische karakter met moderne voorzieningen.

De stad beschikt over scholen, universiteiten, bedrijven, culturele instellingen en een belangrijk spoorwegknooppunt.

Zwolle wordt vaak gezien als het bestuurlijke en economische hart van Overijssel.

مرکز استان من؛ زووله
مرکز استان من زووله است.
زووله یکی از زیباترین شهرهای تاریخی هلند به شمار می‌رود.
این شهر در قرون وسطی شکل گرفت و بعدها به یکی از شهرهای مهم اتحادیه هانزا تبدیل شد.
امروزه زووله تاریخ و مدرنیته را در کنار یکدیگر قرار داده است.
این شهر دارای مدارس، مراکز آموزشی، شرکت‌ها، نهادهای فرهنگی و یکی از مهم‌ترین گره‌های ریلی کشور است.
زووله قلب اداری و اقتصادی اوورایسل محسوب می‌شود.

Mijn geschiedenis

Mijn geschiedenis gaat ver terug.

Al in de prehistorie leefden mensen op mijn grondgebied.

Later ontstonden nederzettingen langs rivieren en handelsroutes.

Tijdens de Middeleeuwen groeiden verschillende steden uit tot belangrijke handelscentra.

Voor de Hanzesteden speelden een grote rol in mijn ontwikkeling.

Kooplieden reisden vanuit mijn steden naar andere delen van Europa.

Zij vervoerden graan, hout, vis, textiel en vele andere goederen.

Deze handel bracht welvaart en stimuleerde de groei van steden.

تاریخ من

تاریخ من بسیار کهن است.

از دوران پیشاتاریخ انسان‌ها در سرزمین من زندگی می‌کردند.

بعدها سکونتگاه‌هایی در کنار رودخانه‌ها و مسیرهای تجاری شکل گرفتند.

در قرون وسطی چندین شهر من به مراکز مهم تجاری تبدیل شدند.

به‌ویژه شهرهای هانزایی نقش بزرگی در توسعه من داشتند.

بازرگانان از شهرهای من به نقاط مختلف اروپا سفر می‌کردند.

آن‌ها غلات، چوب، ماهی، منسوجات و کالاهای دیگر را حمل می‌کردند.
این تجارت باعث رونق اقتصادی و رشد شهرها شد.

De Hanzesteden

Een belangrijk deel van mijn identiteit wordt gevormd door mijn Hanzesteden.

Zwolle, Deventer, Kampen, Hasselt en Oldenzaal maakten deel uit van het
Hanzeverbond.

Dit was een netwerk van handelssteden dat grote delen van Noord-Europa met
elkaar verbond.

Dankzij deze samenwerking konden steden veilig handel drijven.

Veel historische gebouwen herinneren nog aan deze periode.

Wanneer je vandaag door de oude centra van Zwolle, Deventer of Kampen
wandelt, zie je nog steeds sporen van deze rijke geschiedenis.

شهرهای هانزایی

بخش مهمی از هویت من توسط شهرهای هانزایی شکل گرفته است.
زووله، دونتِر، کامپِن، هاسلت و اولدنزال عضو اتحادیه هانزا بودند.
این اتحادیه شبکه‌ای از شهرهای تجاری بود که بخش بزرگی از شمال اروپا را به هم متصل می‌کرد.
به لطف این همکاری، شهرها می‌توانستند با امنیت بیشتری تجارت کنند.
امروزه نیز ساختمان‌های تاریخی فراوانی یادآور آن دوران هستند.
اگر در مرکز تاریخی زووله، دونتِر یا کامپِن قدم بزنی، هنوز می‌توانی نشانه‌های آن گذشته باشکوه
را ببینی.

Mijn rivieren

Water heeft een belangrijke rol gespeeld in mijn geschiedenis.

De rivier de IJssel stroomt door een groot deel van mijn provincie.

Daarnaast zijn er andere belangrijke waterwegen zoals het Zwarte Water, de
Vecht en verschillende kanalen.

Deze waterwegen maakten handel en vervoer mogelijk.

Tegelijkertijd vormden zij een uitdaging, omdat overstromingen regelmatig voorkwamen.

Door de eeuwen heen hebben mensen geleerd om met het water samen te leven.

رودخانه‌های من

آب نقش مهمی در تاریخ من داشته است.

رود آیسل از بخش بزرگی از استان من عبور می‌کند.

علاوه بر آن، آبراه‌های مهم دیگری مانند زواره و اتر، فخت و کانال‌های متعدد وجود دارند.

این مسیرهای آبی تجارت و حمل‌ونقل را امکان‌پذیر کردند.

در عین حال گاهی باعث سیلاب و مشکلات نیز می‌شدند.

مردم من در طول قرن‌ها آموخته‌اند که چگونه با آب زندگی کنند.

Mijn bevolking

In Overijssel wonen meer dan een miljoen mensen.

De bevolking is verspreid over steden, dorpen en landelijke gebieden.

Veel inwoners waarderen de combinatie van stedelijke voorzieningen en groene leefomgevingen.

Hierdoor biedt de provincie voor veel mensen een aantrekkelijke balans tussen werk, wonen en recreatie.

جمعیت من

بیش از یک میلیون نفر در اوورایسل زندگی می‌کنند.

جمعیت در شهرها، روستاها و مناطق روستایی پراکنده شده است.

بسیاری از ساکنان ترکیب امکانات شهری و محیط‌های سبز را ارزشمند می‌دانند.

به همین دلیل این استان برای بسیاری از مردم تعادل مطلوبی میان کار، زندگی و تفریح ایجاد کرده است.

Twente: een wereld op zichzelf

Wanneer mensen over Overijssel praten, denken zij vaak meteen aan Twente.

Twente is een streek in het oosten van mijn provincie en heeft een sterk eigen karakter.

Veel inwoners voelen zich niet alleen Overijsselaar, maar ook Twentenaar.

Dat merk je aan de cultuur, de tradities, het dialect en de manier waarop mensen met elkaar omgaan.

Twente wordt vaak omschreven als nuchter, gastvrij en ondernemend.

De regio bestaat uit steden zoals Enschede, Hengelo, Almelo, Oldenzaal en Borne.

Tegelijkertijd vind je er ook veel kleine dorpen en landelijke gebieden.

Die combinatie geeft Twente een bijzondere sfeer.

Je vindt er moderne bedrijven en technologie, maar ook eeuwenoude boerderijen en rustige natuurgebieden.

توئنته؛ دنیایی در دل اوورایسل

وقتی مردم درباره اوورایسل صحبت می‌کنند، اغلب بلافاصله به توئنته فکر می‌کنند.

توئنته منطقه‌ای در شرق استان من است که هویت بسیار خاصی دارد.

بسیاری از مردم خود را علاوه بر اوورایسلی، توئنته‌ای نیز می‌دانند.

این موضوع در فرهنگ، سنت‌ها، گویش محلی و شیوه زندگی مردم دیده می‌شود.

توئنته معمولاً منطقه‌ای واقع‌گرا، مهمان‌نواز و کارآفرین توصیف می‌شود.

این منطقه شامل شهرهایی مانند انسخده، هنگلو، آلملو، اولدنزال و بورنه است.

در کنار این شهرها، روستاهای فراوان و مناطق روستایی گسترده نیز وجود دارند.

همین ترکیب، فضای ویژه‌ای به توئنته داده است.

در اینجا هم شرکت‌های مدرن و فناوری‌های پیشرفته وجود دارند و هم مزارع قدیمی و طبیعت آرام.

Enschede en wederopbouw

Enschede is de grootste stad van Twente.

De stad heeft een bijzondere geschiedenis.

Gedurende lange tijd was Enschede het centrum van de Nederlandse textielindustrie.

Duizenden mensen werkten in textielfabrieken.

De industrie bracht welvaart en groei.

Later verdwenen veel van deze fabrieken.

Daardoor moest de stad zichzelf opnieuw uitvinden.

Enschede investeerde in onderwijs, technologie en innovatie.

Vandaag is de stad een belangrijk kenniscentrum.

De aanwezigheid van de Universiteit Twente heeft hierbij een grote rol gespeeld.

Veel start-ups en innovatieve bedrijven zijn hier ontstaan.

Enschede laat zien hoe een stad zich kan aanpassen aan veranderende economische omstandigheden.

انسخده و بازسازی خود
انسخده بزرگترین شهر تونته است.
این شهر تاریخ ویژه‌ای دارد.
سال‌ها مرکز صنعت نساجی هلند بود.
هزاران نفر در کارخانه‌های نساجی کار می‌کردند.
این صنعت باعث رونق اقتصادی شهر شد.
اما بعدها بسیاری از کارخانه‌ها تعطیل شدند.
در نتیجه شهر مجبور شد خود را از نو بسازد.
انسخده روی آموزش، فناوری و نوآوری سرمایه‌گذاری کرد.
امروزه این شهر یکی از مراکز مهم دانش در هلند است.
دانشگاه تونته نقش مهمی در این تحول داشته است.
بسیاری از شرکت‌های نوپا و نوآور در این شهر شکل گرفته‌اند.
انسخده نمونه‌ای از توانایی یک شهر برای سازگاری با تغییرات اقتصادی است.

De Universiteit Twente

Een van de belangrijkste kennisinstellingen van Oost-Nederland is de

Universiteit Twente.

Deze universiteit werd opgericht in de jaren zestig.

Vanaf het begin stond innovatie centraal.

De universiteit combineert techniek, ondernemerschap en maatschappelijke betrokkenheid.

Studenten uit vele landen komen naar Enschede om hier te studeren.

Onderzoekers werken aan oplossingen voor vraagstukken op het gebied van gezondheid, energie, technologie en duurzaamheid.

De universiteit heeft een belangrijke invloed op de economie van de regio.

Veel bedrijven werken samen met onderzoekers en studenten.

Daardoor ontstaan nieuwe ideeën, producten en ondernemingen.

دانشگاه تونته

یکی از مهم‌ترین مراکز علمی شرق هلند دانشگاه تونته است.

این دانشگاه در دهه شصت میلادی تأسیس شد.

از همان ابتدا نوآوری در مرکز توجه آن قرار داشت.

دانشگاه فناوری، کارآفرینی و مسئولیت اجتماعی را با یکدیگر ترکیب می‌کند.

دانشجویانی از کشورهای مختلف برای تحصیل به آنسده می‌آیند.

پژوهشگران بر روی موضوعاتی مانند سلامت، انرژی، فناوری و پایداری کار می‌کنند.

این دانشگاه تأثیر مهمی بر اقتصاد منطقه دارد.

بسیاری از شرکت‌ها با پژوهشگران و دانشجویان همکاری می‌کنند.

در نتیجه ایده‌ها، محصولات و کسب‌وکارهای جدیدی شکل می‌گیرند.

Salland: rust en ruimte

Niet heel Overijssel bestaat uit steden.

Salland vormt een groot landelijk gebied tussen Zwolle, Deventer en Twente.

Hier bepalen weilanden, boerderijen, kleine dorpen en natuur het landschap.

Veel mensen waarderen de rust die Salland biedt.

Tegelijkertijd ligt de regio dicht bij belangrijke steden.

Dat maakt het mogelijk om rustig te wonen en toch toegang te hebben tot werk, onderwijs en voorzieningen.

Het landschap van Salland verandert langzaam.

Wie hier wandelt of fietst, merkt dat de tijd soms minder snel lijkt te gaan dan in de grote steden.

ساللاند؛ آرامش و فضا
همه اوورایسل از شهرها تشکیل نشده است.
ساللاند منطقه‌ای روستایی میان زووله، دونترو و توننته است.
در اینجا چمنزارها، مزارع، روستاهای کوچک و طبیعت بر چشم‌انداز حاکم هستند.
بسیاری از مردم آرامش ساللاند را ارزشمند می‌دانند.
در عین حال این منطقه به شهرهای مهم نزدیک است.
به همین دلیل می‌توان در محیطی آرام زندگی کرد و هم‌زمان به کار، آموزش و خدمات دسترسی داشت.
چشم‌انداز ساللاند به آرامی تغییر می‌کند.
کسی که در این منطقه پیاده‌روی یا دوچرخه‌سواری کند، گاهی احساس می‌کند زمان کندتر از شهرهای بزرگ می‌گذرد.

Deventer: een stad van verhalen

Deventer behoort tot de oudste steden van Nederland.

Al eeuwenlang wonen mensen hier langs de rivier de IJssel.

De stad speelde een belangrijke rol binnen het Hanzeverbond.

Kooplieden uit heel Europa kwamen naar Deventer.

Tot op de dag van vandaag zijn veel historische gebouwen bewaard gebleven.

Wanneer je door het centrum loopt, zie je oude straatjes, monumentale panden en pleinen die herinneren aan vroegere tijden.

Deventer staat ook bekend om zijn boekenmarkt.

Jaarlijks bezoeken duizenden mensen deze markt.

Daardoor wordt de stad vaak geassocieerd met kennis, cultuur en geschiedenis.

دونتر؛ شهری پر از داستان
دونتر یکی از قدیمی‌ترین شهرهای هلند است.
قرن‌هاست که مردم در کنار رود آيسل در این شهر زندگی می‌کنند.
این شهر در اتحادیه هانزا نقش مهمی داشت.
بازرگانی از سراسر اروپا به دونتر می‌آمدند.
بسیاری از ساختمان‌های تاریخی شهر تا امروز حفظ شده‌اند.
هنگام قدم زدن در مرکز شهر، کوچه‌های قدیمی، ساختمان‌های تاریخی و میدان‌هایی را می‌بینی که
یادآور گذشته هستند.
دونتر همچنین به بازار بزرگ کتاب خود شهرت دارد.
هر سال هزاران نفر از این بازار بازدید می‌کنند.
به همین دلیل شهر اغلب با دانش، فرهنگ و تاریخ شناخته می‌شود.

Kampen en de rivier

Kampen ligt aan de monding van de IJssel en behoort tot de bekendste
Hanzesteden van Nederland.
Eeuwenlang leefde de stad van handel, scheepvaart en visserij.
Door haar ligging aan het water groeide Kampen uit tot een welvarende stad.
Kooplieden uit verschillende landen kwamen hier samen om zaken te doen.
Veel gebouwen uit die tijd zijn nog steeds zichtbaar.
De stad heeft een historisch centrum met oude stadspoorten, kerken en
koopmanshuizen.
Wanneer je langs de kades wandelt, voel je nog iets van de sfeer van vroeger.
Water speelt hier nog altijd een belangrijke rol.
Niet alleen in de geschiedenis, maar ook in het dagelijks leven van de
inwoners.

کامپن و رودخانه

کامپن در دهانه رود آيسل قرار دارد و یکی از مشهورترین شهرهای هانزایی هلند است.
قرن‌ها اقتصاد این شهر بر پایه تجارت، کشتیرانی و ماهیگیری استوار بود.
موقعیت آن در کنار آب باعث شد به شهری ثروتمند تبدیل شود.

بازرگانی از کشورهای مختلف برای تجارت به اینجا می‌آمدند.
بسیاری از ساختمان‌های آن دوران هنوز پابرجا هستند.
مرکز تاریخی شهر دارای دروازه‌های قدیمی، کلیساها و خانه‌های بازرگانان است.
هنگام قدم زدن در کنار اسکله‌ها هنوز می‌توان حال و هوای گذشته را احساس کرد.
آب همچنان نقش مهمی در زندگی شهر دارد.
نه فقط در تاریخ، بلکه در زندگی روزمره مردم.

Landbouw in Overijssel

Landbouw heeft mijn provincie gevormd.

Al eeuwenlang werken mensen op mijn akkers en weilanden.

Melkveehouderij speelt een belangrijke rol.

Daarnaast worden er aardappelen, maïs, granen en andere gewassen
verbouwd.

Veel boerenbedrijven worden al generaties lang door dezelfde families
beheerd.

Toch verandert de landbouw voortdurend.

Nieuwe technologieën maken het mogelijk efficiënter en duurzamer te
werken.

Boeren moeten vandaag rekening houden met natuur, klimaat en milieuregels.

Dat vraagt om aanpassingen en nieuwe oplossingen.

Ondanks deze veranderingen blijft landbouw een belangrijk onderdeel van
mijn identiteit.

کشاورزی در اوورایسل
کشاورزی استان مرا شکل داده است.
قرن‌ها مردم در مزارع و مراتع من کار کرده‌اند.
دامداری شیری نقش مهمی دارد.
علاوه بر آن سیب‌زمینی، ذرت، غلات و محصولات دیگر نیز کشت می‌شوند.
بسیاری از مزارع نسل‌هاست که توسط یک خانواده اداره می‌شوند.

با این حال کشاورزی دائماً در حال تغییر است.
فناوری‌های جدید امکان تولید کارآمدتر و پایدارتر را فراهم کرده‌اند.
کشاورزان امروز باید به طبیعت، اقلیم و قوانین زیست‌محیطی نیز توجه کنند.
این موضوع نیازمند راه‌حل‌های تازه است.
با وجود این تغییرات، کشاورزی همچنان بخشی مهم از هویت من باقی مانده است.

Mijn natuurgebieden

Veel mensen zijn verrast wanneer zij ontdekken hoeveel natuur ik bezit.
De Sallandse Heuvelrug behoort tot de bekendste natuurgebieden van Nederland.
Hier vind je heuvels, heidevelden, bossen en uitgestrekte wandelroutes.
Voor Nederlandse begrippen zijn deze hoogteverschillen bijzonder.
Daarnaast is er Nationaal Park Weerribben-Wieden.
Dit is een van de grootste laagveenmoerassen van Europa.
Het gebied bestaat uit water, rietvelden, moerasbossen en kleine vaarten.
Bezoekers kunnen hier varen, fietsen, wandelen en genieten van een unieke natuur.
Deze gebieden laten zien hoe veelzijdig mijn landschap is.

مناطق طبیعی من

بسیاری از مردم وقتی متوجه می‌شوند که چه مقدار طبیعت در استان من وجود دارد، شگفت‌زده می‌شوند.

تپه‌های ساللاند از مشهورترین مناطق طبیعی هلند هستند.
در اینجا تپه‌ها، خلنگزارها، جنگل‌ها و مسیرهای طولانی پیاده‌روی دیده می‌شوند.
برای کشوری مانند هلند، این اختلاف ارتفاع‌ها بسیار خاص هستند.
علاوه بر آن پارک ملی وریبن-ویدن نیز در استان من قرار دارد.
این منطقه یکی از بزرگ‌ترین تالاب‌های کم‌ارتفاع اروپا است.
چشم‌انداز آن از آب، نیزارها، جنگل‌های باتلاقی و آبراه‌های کوچک تشکیل شده است.
بازدیدکنندگان می‌توانند در آن قایق‌سواری، دوچرخه‌سواری و پیاده‌روی کنند.

این مناطق نشان می‌دهند که طبیعت من چقدر متنوع است.

Leven tussen stad en platteland

Wat veel mensen waarderen aan Overijssel is de balans.

Je kunt in een levendige stad wonen en toch binnen enkele minuten in de natuur staan.

Dat geldt voor Zwolle, Deventer, Enschede en veel andere plaatsen.

Mensen hoeven vaak niet te kiezen tussen stedelijke voorzieningen en een rustige leefomgeving.

Zij kunnen beide combineren.

Voor gezinnen is dat aantrekkelijk.

Voor ouderen eveneens.

Ook veel jonge professionals ontdekken deze voordelen.

Daardoor groeit de belangstelling voor wonen in Overijssel.

زندگی میان شهر و روستا

یکی از چیزهایی که مردم در اوورایسل دوست دارند، تعادل است.

می‌توان در یک شهر پرجنب‌وجوش زندگی کرد و چند دقیقه بعد در دل طبیعت بود.

این موضوع درباره زووله، دونترو، انسخده و بسیاری از شهرهای دیگر صدق می‌کند.

مردم اغلب مجبور نیستند بین امکانات شهری و محیط آرام یکی را انتخاب کنند.

می‌توانند هر دو را داشته باشند.

این موضوع برای خانواده‌ها جذاب است.

برای سالمندان نیز همین‌طور.

بسیاری از متخصصان جوان نیز این مزایا را کشف کرده‌اند.

به همین دلیل علاقه به زندگی در اوورایسل در حال افزایش است.

Mijn inwoners

Mijn inwoners verschillen van elkaar.

Ze wonen in grote steden, kleine dorpen en landelijke gebieden.

Ze werken in de landbouw, industrie, zorg, technologie, onderwijs en vele andere sectoren.

Toch hebben veel mensen iets gemeen.

Ze waarderen betrokkenheid.

Ze hechten waarde aan hun gemeenschap.

Ze zijn vaak trots op hun stad, dorp of streek.

Of ze nu uit Twente komen, uit Salland of uit een van mijn Hanzesteden.

Die verbondenheid geeft mijn provincie karakter.

مردم من

مردم من با یکدیگر تفاوت دارند.

برخی در شهرهای بزرگ زندگی می‌کنند، برخی در روستاها و مناطق روستایی.

آنها در کشاورزی، صنعت، بهداشت، فناوری، آموزش و بسیاری حوزه‌های دیگر کار می‌کنند.

با این حال چیزهای مشترکی نیز دارند.

آنها برای مشارکت اجتماعی ارزش قائل‌اند.

به جامعه خود اهمیت می‌دهند.

اغلب به شهر، روستا یا منطقه خود افتخار می‌کنند.

فرقی نمی‌کند اهل توئنته باشند، سالاند یا یکی از شهرهای هانزایی.

همین احساس تعلق به استان شخصیت ویژه‌ای بخشیده است.

Werken in Overijssel

De economie van Overijssel is veelzijdig.

In mijn provincie vind je internationale technologiebedrijven, innovatieve start-ups, familiebedrijven, landbouwbedrijven en grote zorginstellingen.

Twente staat bekend om techniek en innovatie.

Zwolle heeft zich ontwikkeld tot een belangrijk centrum voor dienstverlening, logistiek en zakelijke activiteiten.

In Deventer zijn veel bedrijven actief op het gebied van industrie, handel en technologie.

Daarnaast werken duizenden mensen in onderwijs, gezondheidszorg en de publieke sector.

Deze diversiteit maakt mijn economie sterk.

Wanneer een sector minder goed presteert, kunnen andere sectoren vaak een deel van die gevolgen opvangen.

کار در اوورایسل

اقتصاد اوورایسل بسیار متنوع است.

در استان من شرکت‌های فناوری بین‌المللی، استارت‌آپ‌های نوآور، شرکت‌های خانوادگی، مزارع کشاورزی و مراکز بزرگ درمانی فعالیت می‌کنند.

توانسته به فناوری و نوآوری مشهور است.

زوجه به یکی از مراکز مهم خدمات، لجستیک و فعالیت‌های تجاری تبدیل شده است.

در دونتر نیز شرکت‌های زیادی در حوزه صنعت، تجارت و فناوری فعالیت دارند.

علاوه بر این، هزاران نفر در آموزش، بهداشت و بخش دولتی مشغول به کار هستند.

همین تنوع باعث شده اقتصاد من انعطاف‌پذیر و قدرتمند باشد.

Spoorwegen en verbindingen

Mijn provincie heeft altijd een belangrijke rol gespeeld in het Nederlandse vervoersnetwerk.

Zwolle is een van de belangrijkste spoorwegknooppunten van Nederland.

Vanuit Zwolle vertrekken treinen naar vrijwel alle delen van het land.

Ook Enschede, Deventer, Almelo en Hengelo beschikken over belangrijke spoorverbindingen.

Dagelijks reizen duizenden studenten, werknemers en toeristen door mijn provincie.

Goede verbindingen maken het mogelijk om rustig te wonen en toch snel op andere plaatsen te zijn.

Dat is een van de redenen waarom veel mensen graag in Overijssel wonen.

راه‌آهن و ارتباطات

استان من همواره نقش مهمی در شبکه حمل و نقل هلند داشته است. زووله یکی از مهمترین گره های راه آهن کشور به شمار می رود. از این شهر قطارهایی به تقریباً تمام نقاط هلند حرکت می کنند. انسخده، دونتِر، آلمو و هنگلو نیز دارای ارتباطات ریلی مهمی هستند. هر روز هزاران دانشجو، کارمند و گردشگر از استان من عبور می کنند. این ارتباطات مناسب باعث می شود مردم بتوانند در محیطی آرام زندگی کنند و در عین حال به سرعت به سایر نقاط دسترسی داشته باشند.

Cultuur van Overijssel

Mijn cultuur is gevormd door handel, landbouw, religie en samenwerking.

Door de eeuwen heen kwamen mensen uit verschillende regio's naar mijn steden.

Daardoor ontstond een rijke culturele traditie.

Musea, theaters, festivals en muziek spelen vandaag nog steeds een belangrijke rol.

Veel inwoners zijn actief in verenigingen, sportclubs en culturele organisaties.

Dat zorgt voor een sterk sociaal leven.

De cultuur van Overijssel is misschien niet altijd luid aanwezig, maar wel diep geworteld in het dagelijks leven.

فرهنگ اوورایسل

فرهنگ من تحت تأثیر تجارت، کشاورزی، مذهب و همکاری اجتماعی شکل گرفته است.

در طول قرن ها افراد زیادی از مناطق مختلف به شهرهای من آمده اند.

به همین دلیل سنت فرهنگی غنی و متنوعی در این استان شکل گرفته است.

موزه ها، تئاترها، جشنواره ها و موسیقی همچنان نقش مهمی دارند.

بسیاری از مردم در انجمن ها، باشگاه های ورزشی و سازمان های فرهنگی فعالیت می کنند.

همین موضوع زندگی اجتماعی فعالی ایجاد کرده است.

فرهنگ اوورایسل شاید همیشه پر سر و صدا نباشد، اما در زندگی روزمره مردم ریشه ای عمیق دارد.

Een dag in Overijssel

Wanneer de ochtend begint, ontwaken mijn steden en dorpen langzaam.

Treinen vertrekken vanaf stations.

Fietsers gaan naar hun werk of school.

Boeren beginnen hun werkzaamheden op het land.

Winkels openen hun deuren.

Studenten gaan naar colleges.

In de middag zijn stadscentra gevuld met bezoekers.

Op het platteland werken mensen tussen de weilanden en boerderijen.

Tegen de avond keren velen terug naar huis.

Sommigen wandelen nog even door de natuur.

Anderen ontmoeten vrienden of familie.

Zo verloopt een gewone dag in mijn provincie.

Geen spectaculaire gebeurtenissen.

Maar juist die gewone momenten vormen het hart van het dagelijks leven.

یک روز در اوورایسل

وقتی صبح آغاز می‌شود، شهرها و روستاهای من به آرامی بیدار می‌شوند.

قطارها از ایستگاه‌ها حرکت می‌کنند.

دوچرخه‌سواران راهی محل کار یا مدرسه می‌شوند.

کشاورزان کار خود را در زمین‌ها آغاز می‌کنند.

مغازه‌ها درهای خود را باز می‌کنند.

دانشجویان به کلاس‌های درس می‌روند.

در بعدازظهر مراکز شهرها پر از بازدیدکنندگان می‌شود.

در مناطق روستایی مردم میان مزارع و دامداری‌ها مشغول کار هستند.

با فرارسیدن عصر، بسیاری به خانه باز می‌گردند.

برخی در طبیعت قدم می‌زنند.

برخی دیگر با دوستان و خانواده دیدار می‌کنند.

این یک روز عادی در استان من است.
شاید اتفاق خارق العاده‌ای رخ ندهد.
اما همین لحظه‌های عادی، قلب زندگی روزمره را می‌سازند.

Mijn toekomst

Ik kijk met vertrouwen naar de toekomst.

Mijn steden groeien.

Mijn bedrijven vernieuwen.

Mijn onderwijsinstellingen leiden nieuwe generaties op.

Tegelijkertijd probeer ik mijn landschap, natuur en cultuur te beschermen.

Dat is niet altijd eenvoudig.

Maar juist daarin ligt een belangrijke uitdaging.

Hoe kan ik groeien zonder mijn identiteit te verliezen?

Hoe kan ik vernieuwen zonder mijn geschiedenis te vergeten?

Dat zijn vragen waar veel inwoners, bestuurders en organisaties dagelijks over nadenken.

آینده من

من با امید به آینده نگاه می‌کنم.
شهرهای من در حال رشد هستند.
شرکت‌های من نوآوری می‌کنند.
مراکز آموزشی من نسل‌های جدید را تربیت می‌کنند.
در عین حال تلاش می‌کنم از طبیعت، چشم‌اندازها و فرهنگ خود محافظت کنم.
این کار همیشه آسان نیست.
اما همین موضوع یکی از مهم‌ترین چالش‌های من است.
چگونه می‌توان رشد کرد بدون آنکه هویت خود را از دست داد؟
چگونه می‌توان نوآوری کرد بدون آنکه تاریخ را فراموش کرد؟
این پرسش‌ها هر روز ذهن مردم و مدیران استان را به خود مشغول می‌کنند.

Als ik bezoekers ontvang

Wanneer mensen voor het eerst naar Overijssel komen, weten zij vaak niet precies wat zij kunnen verwachten.

Sommigen denken aan weilanden.

Anderen denken aan kleine dorpen.

Maar wie langer blijft, ontdekt dat ik veel gezichten heb.

Je kunt 's ochtends wandelen door een rustig natuurgebied en dezelfde middag door een historische binnenstad lopen.

Je kunt een oud klooster bezoeken en daarna een modern technologiebedrijf tegenkomen.

Dat contrast maakt mij bijzonder.

Ik hoef niet de grootste provincie van Nederland te zijn om indruk te maken.

Vaak zijn het juist de kleine dingen die bezoekers onthouden.

Een gesprek met een vriendelijke inwoner.

Een uitzicht over de IJssel.

Een wandeling door de Sallandse Heuvelrug.

Een kop koffie op een oud stadsplein.

Dat zijn de herinneringen die blijven hangen.

وقتی از مهمانانم استقبال می‌کنم
وقتی مردم برای نخستین بار به اوورایسل می‌آیند، معمولاً دقیق نمی‌دانند چه چیزی در انتظارشان
است.
برخی به مزارع فکر می‌کنند.
برخی دیگر به روستاهای کوچک.
اما کسانی که مدت بیشتری می‌مانند، متوجه می‌شوند که من چهره‌های گوناگونی دارم.
می‌توان صبح را در یک منطقه طبیعی آرام گذراند و همان روز بعدازظهر در یک شهر تاریخی قدم
زد.
می‌توان از یک صومعه قدیمی بازدید کرد و کمی بعد با یک شرکت فناوری مدرن روبه‌رو شد.
همین تضادها مرا خاص می‌کنند.
لازم نیست بزرگترین استان هلند باشم تا تأثیرگذار باشم.

اغلب همین جزئیات کوچک هستند که در ذهن بازدیدکنندگان باقی می‌مانند.
گفت‌وگویی با یک ساکن مهربان.
منظره‌ای از رود آیسل.
پیاده‌روی در تپه‌های سالاند.
یا نوشیدن یک فنجان قهوه در یک میدان تاریخی.
همین خاطره‌ها هستند که ماندگار می‌شوند.

Mijn karakter

Als provincies mensen zouden zijn, dan zou ik waarschijnlijk geen luid persoon zijn.

Ik zou niet voortdurend de aandacht opeisen.

Ik zou eerder degene zijn die rustig luistert, zorgvuldig werkt en stap voor stap vooruitgaat.

Misschien herkennen mijn inwoners zich daarin.

Veel mensen hier houden niet van grote woorden.

Ze laten liever door hun daden zien wie ze zijn.

Dat zie je terug in bedrijven, scholen, verenigingen en buurten.

Er wordt veel samengewerkt.

Vaak zonder veel ophef.

Gewoon omdat mensen vinden dat dingen goed moeten gebeuren.

شخصیت من

اگر استان‌ها انسان بودند، احتمالاً من فردی پر سر و صدا نبودم.

همیشه تلاش نمی‌کردم مرکز توجه باشم.

بیشتر کسی بودم که آرام گوش می‌دهد، با دقت کار می‌کند و قدم به قدم پیش می‌رود.

شاید به همین دلیل بسیاری از ساکنانم خود را در این ویژگی‌ها می‌بینند.

بسیاری از مردم اینجا اهل شعارهای بزرگ نیستند.

آن‌ها ترجیح می‌دهند با عمل نشان دهند که چه کسانی هستند.

این ویژگی را می‌توان در شرکت‌ها، مدارس، انجمن‌ها و محله‌ها مشاهده کرد.

همکاری در اینجا اهمیت زیادی دارد.
اغلب بدون سر و صدا.
فقط به این دلیل که مردم می‌خواهند کارها به درستی انجام شوند.

Wat mensen missen wanneer ze vertrekken

Niet iedereen blijft zijn hele leven in Overijssel wonen.

Sommige jongeren vertrekken naar Amsterdam, Utrecht of Rotterdam om te studeren of te werken.

Anderen verhuizen naar het buitenland.

Maar opvallend genoeg hoor je vaak dezelfde verhalen wanneer zij terugkijken op hun tijd hier.

Ze missen de ruimte.

Ze missen de rust.

Ze missen de manier waarop mensen elkaar groeten.

Ze missen de fietsritten door het landschap.

Ze missen de vertrouwde dorpen en stadscentra.

Veel mensen ontdekken pas hoe bijzonder hun omgeving was wanneer zij ergens anders wonen.

Dat geldt niet alleen voor Overijssel, maar hier hoor je het opvallend vaak.

آنچه مردم پس از رفتن دلتنگش می‌شوند
همه مردم تمام عمر خود را در اوورایسل نمی‌گذرانند.
برخی از جوانان برای تحصیل یا کار به آمستردام، اوترخت یا روتردام می‌روند.
برخی دیگر حتی به کشورهای دیگر مهاجرت می‌کنند.
اما نکته جالب این است که وقتی به گذشته نگاه می‌کنند، اغلب چیزهای مشابهی را به یاد می‌آورند.
آن‌ها دلتنگ فضاهاى باز می‌شوند.
دلتنگ آرامش می‌شوند.
دلتنگ شیوه‌ای می‌شوند که مردم به یکدیگر سلام می‌کنند.
دلتنگ دوچرخه‌سواری در میان طبیعت می‌شوند.

دلتنگ روستاها و مراکز شهری آشنا می‌شوند.
بسیاری از افراد زمانی ارزش محیط زندگی خود را درک می‌کنند که مدتی از آن دور شده باشند.

De geur van het platteland

Op sommige ochtenden hangt er een bijzondere geur in de lucht.

De geur van nat gras.

De geur van aarde na een regenbui.

De geur van vers gemaaide velden.

Voor inwoners van het platteland zijn dit gewone dingen.

Maar voor bezoekers zijn het vaak herinneringen die lang blijven hangen.

Het zijn kleine details die moeilijk in cijfers zijn uit te drukken.

Toch vertellen ze veel over een plek.

Een landschap beleef je niet alleen met je ogen.

Je beleeft het ook met geluiden, geuren en gevoelens.

بوی مناطق روستایی

در بعضی صبح‌ها بوی خاصی در هوا پخش می‌شود.

بوی چمن خیس.

بوی خاک پس از باران.

بوی علف‌های تازه درو شده.

برای مردم روستاها این چیزها عادی هستند.

اما برای بازدیدکنندگان اغلب به خاطراتی ماندگار تبدیل می‌شوند.

این‌ها جزئیاتی هستند که نمی‌توان آن‌ها را در قالب اعداد بیان کرد.

اما همین جزئیات چیزهای زیادی درباره یک مکان می‌گویند.

یک چشم‌انداز را فقط با چشم‌ها تجربه نمی‌کنیم.

بلکه با صداها، بوها و احساسات نیز آن را می‌شناسیم.

Een wandeling langs de IJssel

Wie langs de IJssel wandelt, begrijpt waarom deze rivier zo belangrijk is geweest.

Eeuwenlang verbond zij steden, dorpen en handelsroutes met elkaar.

Nog steeds bepaalt de rivier het landschap.

In de zomer weerspiegelt het zonlicht op het water.

In de winter hangt er soms mist boven de uiterwaarden.

Langs de oevers wandelen mensen, fietsen gezinnen en varen recreanten voorbij.

De rivier beweegt voortdurend.

En toch geeft zij tegelijkertijd een gevoel van rust.

Dat is een van de bijzondere eigenschappen van de IJssel.

قدم زدن در کنار آيسل
کسی که در کنار رود آيسل قدم بزند، درک می‌کند که چرا این رودخانه تا این اندازه مهم بوده است.
قرن‌ها شهرها، روستاها و مسیرهای تجاری را به هم متصل می‌کرد.
امروز نیز چهره چشم‌انداز را شکل می‌دهد.
در تابستان نور خورشید روی آب منعکس می‌شود.
در زمستان گاهی مه بر فراز دشت‌های اطراف رودخانه دیده می‌شود.
در امتداد ساحل مردم پیاده‌روی می‌کنند، خانواده‌ها دوچرخه‌سواری می‌کنند و قایق‌ها عبور می‌کنند.
رودخانه دائماً در حرکت است.
اما هم‌زمان احساس آرامش نیز ایجاد می‌کند.
همین ویژگی آيسل را خاص کرده است.

Mijn avonden

Wanneer de avond valt, verandert de sfeer.

De drukte van de dag neemt af.

Lichten verschijnen achter ramen.

Mensen keren terug naar huis.

In steden vullen terrassen zich met bezoekers.

In dorpen wordt het langzaam stil.

Op het platteland zie je soms een sterrenhemel die in grote steden nauwelijks zichtbaar is.

Dat zijn de momenten waarop veel mensen zich realiseren waarom zij graag hier wonen.

Niet vanwege één groot monument.

Niet vanwege één beroemde attractie.

Maar vanwege de kwaliteit van het dagelijks leven.

عصرهای من

وقتی شب فرا می‌رسد، حال و هوای فضا تغییر می‌کند.

شلوغی روز کم‌کم از بین می‌رود.

چراغ‌ها پشت پنجره‌ها روشن می‌شوند.

مردم به خانه بازمی‌گردند.

در شهرها کافه‌ها و تراس‌ها پر از مشتری می‌شوند.

در روستاها آرامش به تدریج حاکم می‌شود.

در مناطق روستایی گاهی می‌توان آسمانی پرستاره دید که در شهرهای بزرگ کمتر دیده می‌شود.

در چنین لحظه‌هایی بسیاری از مردم متوجه می‌شوند که چرا زندگی در اینجا را دوست دارند.

نه به خاطر یک بنای مشهور.

نه به خاطر یک جاذبه خاص.

بلکه به خاطر کیفیت زندگی روزمره.

Als ik één ding mocht zeggen

Als ik één boodschap aan bezoekers zou mogen meegeven, dan zou het deze zijn:

Neem de tijd.

Reis niet te snel van de ene plek naar de andere.

Blijf ergens zitten.

Kijk om je heen.

Praat met mensen.

Wandel door een dorp.

Fiets langs een rivier.

Drink koffie op een plein.

Dan leer je mij pas echt kennen.

Want mijn verhaal zit niet alleen in gebouwen of musea.

Mijn verhaal zit vooral in het dagelijkse leven van de mensen die hier wonen.

اگر فقط یک چیز می‌توانستم بگویم

اگر فقط یک پیام برای بازدیدکنندگان داشتم، آن این بود:

عجله نکن.

خیلی سریع از جایی به جای دیگر نرو.

کمی بنشین.

به اطرافت نگاه کن.

با مردم صحبت کن.

در یک روستا قدم بزن.

در کنار رودخانه دوچرخه‌سواری کن.

در یک میدان شهری قهوه بنوش.

آن وقت است که واقعاً مرا خواهی شناخت.

زیرا داستان من فقط در ساختمان‌ها یا موزه‌ها نیست.

داستان واقعی من در زندگی روزمره مردمی نهفته است که اینجا زندگی می‌کنند.

Mijn markten en stadspleinen

Al eeuwenlang spelen markten een belangrijke rol in mijn steden.

Mensen kwamen samen om producten te verkopen, nieuws uit te wisselen en elkaar te ontmoeten.

Hoewel veel handel tegenwoordig online plaatsvindt, hebben markten hun betekenis niet verloren.

Op marktplaatsen in Zwolle, Deventer, Kampen en andere steden zie je nog steeds kraampjes, bezoekers en lokale ondernemers.

Voor veel inwoners hoort een bezoek aan de markt bij het gewone leven.

Niet alleen om boodschappen te doen, maar ook om bekenden tegen te komen en even een praatje te maken.

Markten vertellen iets over het sociale karakter van een stad.

بازارها و میدان‌های شهری من

قرن‌هاست که بازارها نقش مهمی در شهرهای من ایفا می‌کنند.

مردم برای فروش کالا، تبادل اخبار و دیدار با یکدیگر گرد هم می‌آمدند.

اگرچه امروزه بخش بزرگی از تجارت به صورت آنلاین انجام می‌شود، اما بازارها همچنان اهمیت خود را حفظ کرده‌اند.

در میدان‌های شهرهایی مانند زووله، دوتتر و کامپن هنوز غرفه‌ها، بازدیدکنندگان و کسب‌وکارهای محلی دیده می‌شوند.

برای بسیاری از مردم، رفتن به بازار بخشی از زندگی عادی است.

نه فقط برای خرید، بلکه برای دیدن آشنایان و گفت‌وگو با دیگران.

بازارها بخشی از روح اجتماعی شهرها را نشان می‌دهند.

Mijn scholen

Elke ochtend gaan duizenden kinderen naar school.

In kleine dorpen beginnen leerlingen hun dag in scholen waar veel mensen elkaar kennen.

In grotere steden zijn er scholen met leerlingen uit allerlei achtergronden.

Onderwijs speelt een belangrijke rol in mijn toekomst.

De kinderen die vandaag op school zitten, zullen later mijn bedrijven leiden, mijn ziekenhuizen ondersteunen, mijn gemeenten besturen en mijn natuur beheren.

Daarom investeren inwoners en overheden veel in onderwijs.

Want een provincie groeit niet alleen door nieuwe gebouwen, maar vooral door de ontwikkeling van mensen.

مدارس من

هر صبح هزاران کودک راهی مدرسه می‌شوند.
در روستاهای کوچک، دانش‌آموزان در مدارس درس می‌خوانند که بسیاری از افراد یکدیگر را
می‌شناسند.
در شهرهای بزرگ‌تر، دانش‌آموزانی با پیشینه‌های گوناگون کنار هم تحصیل می‌کنند.
آموزش نقش مهمی در آینده من دارد.
کودکانی که امروز در کلاس درس نشسته‌اند، فردا مدیر شرکت‌ها، کارکنان بیمارستان‌ها، مدیران
شهری و محافظان طبیعت خواهند بود.
به همین دلیل مردم و دولت سرمایه‌گذاری زیادی در آموزش انجام می‌دهند.
زیرا یک استان تنها با ساخت ساختمان‌های جدید رشد نمی‌کند، بلکه با رشد انسان‌ها پیشرفت می‌کند.

Mijn seizoenen

Ieder seizoen geeft mij een ander gezicht.

In de lente kleuren de weilanden friskgroen.

Bloemen verschijnen langs wegen en in tuinen.

Boeren bereiden zich voor op een nieuw groeiseizoen.

De zomer brengt lange dagen en volle terrassen.

Mensen trekken eropuit om te fietsen, wandelen of varen.

In de herfst veranderen bossen en parken in een palet van gele, rode en bruine
kleuren.

De lucht wordt frisser en de dagen worden korter.

De winter brengt rust.

Mist hangt soms boven de rivieren.

Op koude dagen zoeken mensen warmte binnenshuis.

Zo verandert mijn landschap voortdurend zonder ooit zijn karakter te
verliezen.

فصل‌های من

هر فصل چهره‌ای تازه از من نشان می‌دهد.

در بهار، چمنزارها سبز و تازه می‌شوند.

گل‌ها در کنار جاده‌ها و باغ‌ها شکوفا می‌شوند.
کشاورزان خود را برای فصل جدید آماده می‌کنند.
تابستان روزهای بلند و کافه‌های پر جنب و جوش را به همراه می‌آورد.
مردم برای دوچرخه‌سواری، پیاده‌روی و قایق‌سواری بیرون می‌روند.
در پاییز جنگل‌ها و پارک‌ها به رنگ‌های زرد، قرمز و قهوه‌ای درمی‌آیند.
هوا خنک‌تر و روزها کوتاه‌تر می‌شوند.
زمستان آرامش بیشتری به همراه دارد.
گاهی مه بر فراز رودخانه‌ها دیده می‌شود.
در روزهای سرد، مردم گرمای خانه را ترجیح می‌دهند.
به این ترتیب چشم‌انداز من دائماً تغییر می‌کند، بدون آنکه هویت خود را از دست بدهد.

Verhalen van gewone mensen

Wanneer geschiedenisboeken over Overijssel schrijven, gaat het vaak over steden, handel of beroemde gebouwen.

Maar mijn echte geschiedenis bestaat uit miljoenen gewone levens.

Uit boeren die hun land bewerkten.

Uit leraren die kinderen lesgeven.

Uit verpleegkundigen die voor anderen zorgden.

Uit ondernemers die risico namen.

Uit gezinnen die hier een thuis opbouwden.

Hun namen staan meestal niet in geschiedenisboeken.

Toch hebben juist zij mijn provincie gemaakt tot wat zij vandaag is.

Elke straat, elk dorp en elke stad draagt sporen van hun werk en inzet.

داستان مردم عادی

وقتی کتاب‌های تاریخ درباره اوورایسل می‌نویسند، معمولاً از شهرها، تجارت یا ساختمان‌های مشهور سخن می‌گویند.

اما تاریخ واقعی من از میلیون‌ها زندگی عادی ساخته شده است.

از کشاورزانی که زمین‌های خود را کشت می‌کردند.

از معلمانی که به کودکان آموزش می‌دادند.
از پرستارانی که از دیگران مراقبت می‌کردند.
از کارآفرینانی که ریسک می‌کردند.
و از خانواده‌هایی که در اینجا خانه و زندگی خود را ساختند.
نام بیشتر این افراد در کتاب‌های تاریخ ثبت نشده است.
اما دقیقاً همین افراد بودند که استان مرا به آنچه امروز هست تبدیل کردند.
هر خیابان، هر روستا و هر شهر نشانه‌ای از تلاش آن‌ها را در خود دارد.

Waarom ik blijf veranderen

Sommige mensen denken dat provincies altijd hetzelfde blijven.

Maar dat is niet waar.

Ook ik verander voortdurend.

Nieuwe woningen worden gebouwd.

Bedrijven ontstaan en verdwijnen.

Technologie verandert de manier waarop mensen werken.

Klimaatverandering vraagt om nieuwe oplossingen.

Toch betekent verandering niet dat alles verdwijnt.

Vaak ontstaan nieuwe ontwikkelingen naast bestaande tradities.

Juist die combinatie van verleden en toekomst maakt mij tot wat ik ben.

Ik ben Overijssel.

Een provincie die blijft bewegen zonder zichzelf kwijt te raken.

چرا همچنان تغییر می‌کنم
بعضی از مردم فکر می‌کنند استان‌ها همیشه یکسان باقی می‌مانند.
اما این درست نیست.
من نیز دائماً در حال تغییر هستم.
خانه‌های جدید ساخته می‌شوند.
شرکت‌ها ایجاد می‌شوند و گاهی از بین می‌روند.
فناوری شیوه کار مردم را تغییر می‌دهد.

تغییرات اقلیمی رامحل‌های تازه‌ای می‌طلبد.
اما تغییر به این معنا نیست که همه چیز از بین می‌رود.
اغلب تحولات جدید در کنار سنت‌های قدیمی شکل می‌گیرند.
دقیقاً همین ترکیب گذشته و آینده است که مرا به آنچه هستم تبدیل کرده است.
من اوورایسل هستم.
استانی که همواره در حرکت است، بدون آنکه خودش را گم کند.

Mijn eerste herinnering

Als ik een mens zou zijn, zou ik waarschijnlijk duizenden herinneringen hebben.

Herinneringen aan kinderen die voor het eerst naar school gingen.

Aan boeren die vroeg in de ochtend hun land op liepen.

Aan markten waar mensen elkaar ontmoetten.

Aan families die generaties lang in dezelfde straat woonden.

Ik heb mensen zien komen en gaan.

Ik heb nieuwe wijken zien ontstaan.

Ik heb oude gebouwen zien verdwijnen en nieuwe gebouwen zien verschijnen.

Maar sommige dingen veranderen nooit helemaal.

De behoefte van mensen om ergens thuis te horen.

Dat gevoel kom ik overal tegen.

In Zwolle.

In Deventer.

In Enschede.

In Twente.

In Salland.

En zelfs in de kleinste dorpen.

اولین خاطره من

اگر من یک انسان بودم، احتمالاً هزاران خاطره داشتم.
خاطرات کودکانی که برای نخستین بار به مدرسه رفتند.
کشاورزانی که صبح زود به زمین‌های خود رفتند.

بازارهایی که مردم در آن یکدیگر را ملاقات می‌کردند.
خانواده‌هایی که نسل‌ها در یک خیابان زندگی کردند.
من آمدن و رفتن آدم‌ها را دیده‌ام.
ساخته شدن محله‌های جدید را دیده‌ام.
از بین رفتن ساختمان‌های قدیمی و ساخت بناهای تازه را دیده‌ام.
اما بعضی چیزها هرگز کاملاً تغییر نمی‌کنند.
نیاز انسان به احساس تعلق.
این احساس را در همه جای استان می‌توان دید.

Een jongen op de fiets

Op een zomerse ochtend fietst een jongen naar school.

Hij denkt niet na over geschiedenis.

Niet over economie.

Niet over provinciale grenzen.

Hij fietst gewoon.

Langs bomen.

Langs weilanden.

Langs huizen die hij al zijn hele leven kent.

Voor hem is dit normaal.

Maar juist in zulke gewone momenten schuilt iets bijzonders.

Een provincie bestaat niet alleen uit kaarten en statistieken.

Zij bestaat uit dagelijkse ervaringen.

Uit duizenden kleine verhalen.

پسری روی دوچرخه

در یک صبح تابستانی، پسری با دوچرخه به مدرسه می‌رود.

او به تاریخ فکر نمی‌کند.

به اقتصاد فکر نمی‌کند.

به مرزهای استان هم فکر نمی‌کند.

فقط رکاب می‌زند.
از کنار درختان.
از کنار مزارع.
و از کنار خانه‌هایی که تمام عمرش دیده است.
برای او همه این‌ها عادی هستند.
اما دقیقاً در همین لحظه‌های عادی چیزی ارزشمند وجود دارد.
یک استان فقط از نقشه و آمار ساخته نشده است.
بلکه از تجربه‌های روزمره شکل می‌گیرد.
از هزاران داستان کوچک.

De vrouw bij de bakker

Elke zaterdag loopt een vrouw naar de bakker in haar buurt.

De bakker kent haar naam.

Zij kent de bakker.

Ze praten even over het weer.

Over de kinderen.

Over iets dat deze week in de buurt is gebeurd.

Het gesprek duurt misschien maar twee minuten.

Toch zegt het veel over het leven hier.

Niet alles draait om snelheid.

Niet alles draait om efficiëntie.

Soms draait het om herkenning.

Om contact.

Om het gevoel dat je ergens deel van uitmaakt.

زنی در نانوایی

هر شنبه زنی به نانوایی محله خود می‌رود.

نانوا نام او را می‌داند.

او هم نانوا را می‌شناسد.

چند دقیقه درباره هوا صحبت می‌کنند.
درباره بچه‌ها.
یا درباره اتفاقی که در محله افتاده است.
شاید این گفت‌وگو فقط دو دقیقه طول بکشد.
اما چیزهای زیادی درباره زندگی اینجا می‌گوید.
همه چیز به سرعت وابسته نیست.
همه چیز به کارایی خلاصه نمی‌شود.
گاهی مهم‌ترین چیز شناختن یکدیگر است.
و احساس تعلق داشتن.

Wanneer de mist komt

In de herfst zijn er ochtenden waarop mist boven de velden hangt.

Bomen verschijnen als schaduwen.

De wereld lijkt stiller dan normaal.

Auto's rijden langzaam.

Fietsers verdwijnen even in het grijze landschap.

Wie dan buiten loopt, merkt hoe bijzonder stilte kan zijn.

Niet de stilte van leegte.

Maar de stilte van ruimte.

De stilte van een landschap dat nog niet helemaal wakker is geworden.

وقتی مه می‌آید
در پاییز صبح‌هایی وجود دارند که مه روی مزارع می‌نشیند.
درختان مانند سایه دیده می‌شوند.
جهان آرام‌تر از همیشه به نظر می‌رسد.
ماشین‌ها آهسته حرکت می‌کنند.
دوچرخه‌سواران برای لحظه‌ای در میان مه ناپدید می‌شوند.
کسی که در آن زمان بیرون باشد، متوجه می‌شود که سکوت چقدر می‌تواند زیبا باشد.
نه سکوتی ناشی از خالی بودن.

بلکه سکوتی که از وسعت فضا به وجود آمده است.

Een student in Enschede

Aan de Universiteit Twente begint een student aan zijn eerste jaar.

Misschien komt hij uit Amsterdam.

Misschien uit Duitsland.

Misschien uit Spanje of Italië.

In het begin kent hij niemand.

Alles is nieuw.

De campus.

De stad.

De mensen.

Maar langzaam leert hij de omgeving kennen.

Hij ontdekt de fietspaden.

De cafés.

De bibliotheek.

De groene ruimte rondom de universiteit.

En zonder dat hij het merkt, wordt Overijssel een deel van zijn eigen verhaal.

یک دانشجوی در انسخده

در دانشگاه توننته، دانشجویی سال اول خود را آغاز می‌کند.

شاید از آمستردام آمده باشد.

شاید از آلمان.

شاید از اسپانیا یا ایتالیا.

در ابتدا کسی را نمی‌شناسد.

همه چیز برای او جدید است.

دانشگاه.

شهر.

و مردم.

اما کم‌کم محیط را می‌شناسد.
مسیرهای دوچرخه‌سواری.
کافه‌ها.
کتابخانه.
و فضای سبز اطراف دانشگاه.
و بدون آنکه متوجه شود، اوورایسل بخشی از داستان زندگی او می‌شود.

De oude boerderij

Aan een rustige weg staat een oude boerderij.

Misschien staat zij er al honderd jaar.

Misschien nog langer.

Generaties hebben hier gewoond.

Kinderen zijn er opgegroeid.

Ouders zijn er oud geworden.

Verhalen zijn er verteld.

Sommige mensen zien alleen een gebouw.

Maar voor de familie die er woont, betekent het veel meer.

Het is een plek vol herinneringen.

Een plek waar verleden en heden samenkomen.

مزرعه قدیمی

در کنار جاده‌ای آرام یک مزرعه قدیمی قرار دارد.

شاید صد سال از عمرش گذشته باشد.

شاید حتی بیشتر.

نسل‌های مختلف در آن زندگی کرده‌اند.

کودکان در آن بزرگ شده‌اند.

والدین در آن پیر شده‌اند.

و داستان‌های زیادی در آن روایت شده‌اند.

بعضی افراد فقط یک ساختمان می‌بینند.

اما برای خانواده‌ای که در آن زندگی می‌کند، این مکان بسیار بیشتر از یک ساختمان است.
جایی پر از خاطره.
جایی که گذشته و حال به هم می‌رسند.

De trein naar huis

Aan het einde van de dag stappen honderden mensen in de trein.

Sommigen keren terug van hun werk.

Anderen komen terug van hun studie.

De trein rijdt langs velden, dorpen en kleine stations.

Mensen kijken uit het raam.

Sommigen lezen een boek.

Anderen luisteren naar muziek.

Na een lange dag voelen veel reizigers opluchting wanneer zij hun eigen
omgeving weer zien.

De bekende straten.

De vertrouwde gebouwen.

De plek waar familie en vrienden wonen.

Voor veel mensen betekent thuiskomen meer dan een adres.

Het betekent een gevoel van verbondenheid.

قطار بازگشت به خانه

در پایان روز صدها نفر سوار قطار می‌شوند.

بعضی از محل کار برمی‌گردند.

برخی از دانشگاه یا مدرسه.

قطار از کنار مزارع، روستاها و ایستگاه‌های کوچک عبور می‌کند.

بعضی از مسافران از پنجره بیرون را نگاه می‌کنند.

برخی کتاب می‌خوانند.

و بعضی به موسیقی گوش می‌دهند.

پس از یک روز طولانی، بسیاری از مسافران وقتی دوباره محیط آشنای خود را می‌بینند احساس
آرامش می‌کنند.

خیابان‌های آشنا.
ساختمان‌های شناخته‌شده.
و جایی که خانواده و دوستانشان زندگی می‌کنند.
برای بسیاری از مردم، خانه فقط یک آدرس نیست.
بلکه احساسی از تعلق است.

De eerste sneeuw

Niet ieder jaar valt er veel sneeuw.

Maar wanneer het gebeurt, verandert het landschap ineens.

Daken worden wit.

Velden verdwijnen onder een dunne laag sneeuw.

Kinderen kijken nieuwsgierig uit het raam.

Sommigen hopen dat scholen later beginnen.

Anderen trekken direct hun winterjas aan om buiten te spelen.

Zelfs volwassenen lijken dan weer even kind te worden.

Een sneeuwdag brengt iets bijzonders met zich mee.

Alsof de wereld voor korte tijd vertraagt.

اولین برف

هر سال برف زیادی نمی‌بارد.

اما وقتی این اتفاق می‌افتد، چشم‌انداز ناگهان تغییر می‌کند.

سقف‌ها سفید می‌شوند.

مزارع زیر لایه‌ای از برف پنهان می‌شوند.

کودکان با هیجان از پنجره بیرون را نگاه می‌کنند.

بعضی امیدوارند مدرسه دیرتر شروع شود.

برخی دیگر بلافاصله لباس زمستانی خود را می‌پوشند و بیرون می‌روند.

حتی بزرگسالان هم در چنین روزهایی کمی شبیه کودکان می‌شوند.

روز برفی حال و هوای خاصی دارد.

انگار دنیا برای مدتی کوتاه آهسته‌تر حرکت می‌کند.

Een gesprek op een bankje

In een park in Zwolle zitten twee oudere mannen op een bankje.

Ze praten over vroeger.

Over de tijd dat er minder auto's waren.

Over winkels die niet meer bestaan.

Over mensen die inmiddels zijn overleden.

Hun gesprek lijkt misschien eenvoudig.

Maar eigenlijk vertellen zij de geschiedenis van een plek.

Niet de geschiedenis uit boeken.

Maar de geschiedenis die leeft in herinneringen.

Elke generatie draagt zulke verhalen met zich mee.

Samen vormen ze het geheugen van een provincie.

گفت‌وگو روی یک نیمکت

در پارکی در زووله، دو مرد سالمند روی نیمکتی نشسته‌اند.

آن‌ها درباره گذشته صحبت می‌کنند.

درباره زمانی که خودروها کمتر بودند.

درباره مغازه‌هایی که دیگر وجود ندارند.

و درباره افرادی که دیگر در میانشان نیستند.

شاید گفت‌وگوی آن‌ها ساده به نظر برسد.

اما در حقیقت آن‌ها تاریخ یک مکان را روایت می‌کنند.

نه تاریخ کتاب‌ها را.

بلکه تاریخی را که در خاطرات زنده مانده است.

هر نسل چنین داستان‌هایی را با خود حمل می‌کند.

و همه آن‌ها در کنار هم حافظه یک استان را می‌سازند.

De kracht van gewone dagen

Wanneer mensen terugkijken op hun leven, herinneren zij zich soms grote gebeurtenissen.

Een diploma.

Een huwelijk.

Een nieuwe baan.

Maar vaak blijken gewone dagen minstens zo belangrijk te zijn.

Een wandeling.

Een gesprek.

Een maaltijd met familie.

Een fietstocht door het landschap.

Juist zulke momenten geven kleur aan het leven.

Ook mijn verhaal bestaat grotendeels uit gewone dagen.

Dagen waarop niets wereldschokkends gebeurde.

Maar waarop mensen leefden, werkten, leerden en liefhadden.

قدرت روزهای عادی

وقتی مردم به زندگی خود نگاه می‌کنند، گاهی رویدادهای بزرگ را به یاد می‌آورند.

گرفتن مدرک.

ازدواج.

یا شروع یک شغل جدید.

اما اغلب روزهای عادی نیز به همان اندازه اهمیت دارند.

یک پیاده‌روی.

یک گفت‌وگو.

یک وعده غذا با خانواده.

یا دوچرخه‌سواری در طبیعت.

دقیقاً همین لحظه‌ها به زندگی رنگ می‌دهند.

داستان من نیز بیشتر از همین روزهای عادی ساخته شده است.

روزهایی که اتفاق بزرگی رخ نداد.

اما مردم در آن زندگی کردند، کار کردند، آموختند و دوست داشتند.

Waarom mensen blijven

Sommige mensen vertrekken.

Maar veel mensen blijven.

Niet omdat zij nergens anders heen kunnen.

Maar omdat zij hier iets vinden wat voor hen belangrijk is.

Voor de een is dat rust.

Voor de ander natuur.

Voor weer iemand anders familie of vriendschap.

Iedereen heeft zijn eigen reden.

Maar samen vormen die redenen een verklaring voor waarom zoveel mensen zich thuis voelen in Overijssel.

چرا مردم میمانند

بعضی افراد میروند.

اما بسیاری میمانند.

نه به این دلیل که جای دیگری برای رفتن ندارند.

بلکه به این دلیل که اینجا چیزی پیدا می کنند که برایشان ارزشمند است.

برای یک نفر آرامش است.

برای دیگری طبیعت.

و برای شخصی دیگر خانواده یا دوستی.

هر کسی دلیل خودش را دارد.

اما همه این دلیل ها در کنار هم توضیح می دهند که چرا افراد زیادی در اوورایسل احساس خانه بودن می کنند.

Als de zon ondergaat boven de IJssel

Aan het einde van een zomerdag zakt de zon langzaam richting de horizon.

Het licht kleurt het water goud.

De rivier stroomt rustig verder.

Fietsers keren huiswaarts.

Terrassen lopen langzaam leeg.

De stad wordt stiller.

Voor even lijkt alles in balans.

Water.

Lucht.

Landschap.

Mensen.

Misschien is dat wat ik uiteindelijk ben.

Geen verzameling cijfers, kaarten of statistieken.

Maar een plek waar duizenden verhalen samenkomen.

Een plek waar mensen wonen, werken, dromen en herinneringen maken.

Dat is Overijssel.

وقتی خورشید بر فراز آیسل غروب می‌کند

در پایان یک روز تابستانی، خورشید آرام‌آرام به سمت افق پایین می‌رود.

نور آن سطح آب را طلایی می‌کند.

رودخانه همچنان آرام جریان دارد.

دوچرخه‌سواران به خانه بازمی‌گردند.

کافه‌ها کم‌کم خلوت می‌شوند.

شهر آرام‌تر می‌شود.

برای لحظه‌ای همه چیز در تعادل به نظر می‌رسد.

آب.

آسمان.

چشم‌انداز.

و انسان‌ها.

شاید در نهایت همین باشم.

نه مجموعه‌ای از اعداد، نقشه‌ها یا آمارها.

بلکه مکانی که هزاران داستان در آن به هم می‌رسند.

جایی که مردم زندگی می‌کنند، کار می‌کنند، رؤیا می‌بینند و خاطره می‌سازند.
این است اوورایسل.

Een zondagmorgen in Overijssel

Op zondagmorgen ziet mijn provincie er anders uit.

De wegen zijn rustiger.

De winkels zijn vaak nog gesloten.

Veel mensen slapen iets langer dan doordeweeks.

Langzaam komt de dag op gang.

Sommigen maken een wandeling met de hond.

Anderen drinken koffie in de tuin.

Families bezoeken elkaar.

Fietsers trekken eropuit om nieuwe routes te ontdekken.

Er hangt een andere sfeer dan op werkdagen.

Minder haast.

Meer tijd.

Meer aandacht voor de mensen om je heen.

Misschien is dat waarom veel inwoners juist van zondagmorgen houden.

یک صبح یکشنبه در اوورایسل

صبح‌های یکشنبه چهره دیگری از استان مرا نشان می‌دهند.

جاده‌ها آرام‌تر هستند.

بسیاری از مغازه‌ها هنوز باز نشده‌اند.

مردم کمی بیشتر استراحت می‌کنند.

روز به آرامی آغاز می‌شود.

بعضی‌ها با سگ خود پیاده‌روی می‌کنند.

برخی در باغچه قهوه می‌نوشند.

خانواده‌ها به دیدار یکدیگر می‌روند.

دوچرخه‌سواران برای کشف مسیرهای تازه راهی می‌شوند.

فضای این روز با روزهای کاری متفاوت است.

عجله کمتر است.
زمان بیشتر است.
و توجه بیشتری به آدم‌های اطراف وجود دارد.

Mijn kinderen

Elke generatie groeit op in een andere wereld.

De kinderen van vandaag leven anders dan hun grootouders.

Zij gebruiken smartphones.

Ze communiceren via internet.

Ze reizen gemakkelijker dan ooit tevoren.

Toch zijn er dingen die hetzelfde blijven.

Ook zij spelen buiten.

Ook zij maken vrienden.

Ook zij ontdekken hun omgeving.

Ook zij bouwen herinneringen op aan de plaatsen waar zij opgroeien.

Misschien vertrekken sommigen later naar andere delen van Nederland of
naar andere landen.

Maar een deel van hun jeugd zal altijd verbonden blijven met Overijssel.

کودکان من

هر نسل در دنیایی متفاوت بزرگ می‌شود.

کودکان امروز زندگی متفاوتی نسبت به پدربزرگ‌ها و مادربزرگ‌های خود دارند.

آنها از تلفن‌های هوشمند استفاده می‌کنند.

از طریق اینترنت ارتباط برقرار می‌کنند.

و بسیار آسان‌تر سفر می‌کنند.

اما بعضی چیزها تغییر نکرده‌اند.

آنها نیز در فضای باز بازی می‌کنند.

دوست پیدا می‌کنند.

محیط اطراف خود را کشف می‌کنند.

و خاطراتی از محل زندگی خود می‌سازند.
شاید بعدها برخی از آن‌ها به نقاط دیگر هلند یا کشورهای دیگر بروند.
اما بخشی از دوران کودکی‌شان همیشه به اوورایسل گره خورده خواهد ماند.

Wanneer het regent
Regen hoort bij Nederland.
En dus ook bij mij.
Soms valt er een zachte regen die urenlang aanhoudt.
Soms komt er een korte maar hevige bui.
Veel inwoners besteden er nauwelijks aandacht aan.
Ze stappen op de fiets.
Ze trekken een jas aan.
En gaan verder met hun dag.
Misschien is dat ook een onderdeel van mijn karakter.
Niet wachten op perfecte omstandigheden.
Maar gewoon doorgaan.
Stap voor stap.
Dag na dag.

وقتی باران می‌بارد
باران بخشی از زندگی در هلند است.
و بنابراین بخشی از زندگی من نیز هست.
گاهی بارانی آرام ساعت‌ها ادامه پیدا می‌کند.
گاهی رگباری کوتاه اما شدید می‌بارد.
بسیاری از مردم چندان به آن توجه نمی‌کنند.
سوار دوچرخه می‌شوند.
کت خود را می‌پوشند.
و به کارهای روزمره خود ادامه می‌دهند.
شاید این نیز بخشی از شخصیت من باشد.

منتظر شرایط ایده‌آل نماندن.

و فقط ادامه دادن.

قدم به قدم.

روز به روز.

Mijn herinneringen aan de IJssel

De IJssel heeft duizenden verhalen gezien.

Zij zag handelaren vertrekken.

Zij zag schepen aankomen.

Zij zag kinderen spelen langs haar oevers.

Zij zag steden groeien.

En zij zag generaties komen en gaan.

Wanneer je vandaag langs de rivier staat, zie je misschien alleen stromend water.

Maar wie goed kijkt, ziet meer.

Hij ziet een verbinding tussen verleden en heden.

Tussen mensen en landschap.

Tussen geschiedenis en toekomst.

خاطرات من از رود آيسل

رود آيسل هزاران داستان را ديده است.

کشتی‌های تجاری را ديده که حرکت می‌کردند.

کشتی‌هایی را ديده که وارد شهرها می‌شدند.

کودکانی را ديده که کنار ساحل بازی می‌کردند.

رشد شهرها را ديده است.

و نسل‌های مختلف را ديده که آمده‌اند و رفته‌اند.

وقتی امروز کنار این رودخانه می‌ایستی، شاید فقط آب جاری را ببینی.

اما اگر با دقت نگاه کنی، چیزهای بیشتری خواهی دید.

پیوندی میان گذشته و حال.

میان انسان و طبیعت.

میان تاریخ و آینده.

Wat ik hoop voor de toekomst

Ik hoop dat toekomstige generaties dezelfde dingen kunnen ervaren als de generaties voor hen.

Dat zij kunnen wandelen door groene natuurgebieden.

Dat zij schone rivieren zien.

Dat zij zich veilig voelen in hun buurten.

Dat zij kansen krijgen om te leren, te werken en hun dromen waar te maken.

Ik hoop dat mijn steden blijven groeien.

Maar ook dat mijn dorpen levendig blijven.

Dat vooruitgang mogelijk blijft zonder dat mijn karakter verloren gaat.

Want ontwikkeling is belangrijk.

Maar identiteit is dat ook.

آنچه برای آینده آرزو می‌کنم

امیدوارم نسل‌های آینده نیز بتوانند همان چیزهایی را تجربه کنند که نسل‌های پیش از آن‌ها تجربه کرده‌اند.

اینکه در مناطق طبیعی سرسبز قدم بزنند.

رودخانه‌های پاک ببینند.

در محله‌های خود احساس امنیت کنند.

و فرصت یادگیری، کار و تحقق رؤیاهایشان را داشته باشند.

امیدوارم شهرهای من همچنان رشد کنند.

اما روستاهایم نیز زنده و پویا باقی بمانند.

امیدوارم پیشرفت ادامه پیدا کند، بدون آنکه شخصیت من از بین برود.

زیرا توسعه مهم است.

اما هویت نیز به همان اندازه اهمیت دارد.

De mensen die ik nooit vergeet

Wanneer je zo lang bestaat als ik, ontmoet je ontelbaar veel mensen.

De meeste van hen worden nooit beroemd.

Hun namen verschijnen niet in geschiedenisboeken.

Er worden geen standbeelden voor hen opgericht.

Toch hebben zij mijn verhaal gevormd.

De bakker die elke ochtend vroeg opstond.

De leraar die tientallen jaren les gaf.

De verpleegkundige die voor anderen zorgde.

De vrijwilliger die zijn dorp hielp.

De boer die zijn land bewerkte.

Zij vormen de stille kracht van mijn provincie.

Hun werk zie je misschien niet altijd.

Maar zonder hen zou Overijssel niet zijn wat het vandaag is.

مردمانی که هرگز فراموش نمی‌کنم
وقتی به اندازه من قدمت داشته باشی، با انسان‌های بی‌شماری روبه‌رو می‌شوی.
بیشتر آن‌ها هرگز مشهور نمی‌شوند.
نامشان در کتاب‌های تاریخ ثبت نمی‌شود.
و مجسمه‌ای برایشان ساخته نمی‌شود.
اما همین افراد داستان مرا شکل داده‌اند.
نانوایی که هر صبح زود بیدار می‌شد.
معلمی که سال‌ها درس داد.
پرستاری که از دیگران مراقبت کرد.
داوطلبی که به روستای خود کمک می‌کرد.
و کشاورزی که زمینش را آباد نگه داشت.
آن‌ها نیروی آرام اما واقعی استان من هستند.

Een zomeravond aan het water

Op een warme zomeravond lijkt alles even langzamer te gaan.

Mensen zitten op terrassen.
Kinderen spelen nog buiten.
Bootjes varen rustig over het water.
De zon zakt langzaam naar beneden.
Het licht wordt zachter.
De lucht krijgt warme kleuren.
Niemand heeft haast.
Voor even lijkt het alsof de dag niet wil eindigen.
Dat zijn de avonden die mensen zich later herinneren.
Niet omdat er iets groots gebeurde.
Maar omdat alles precies goed voelde.

یک عصر تابستانی کنار آب
در یک عصر گرم تابستانی، همه چیز کمی آهسته‌تر به نظر می‌رسد.
مردم در کافه‌ها و تراس‌ها نشسته‌اند.
کودکان هنوز بیرون بازی می‌کنند.
قایق‌ها آرام روی آب حرکت می‌کنند.
خورشید به آرامی پایین می‌رود.
نور ملایم‌تر می‌شود.
آسمان رنگ‌های گرم به خود می‌گیرد.
هیچ‌کس عجله‌ای ندارد.
برای لحظه‌ای انگار روز نمی‌خواهد تمام شود.
این همان عصرهایی است که بعدها در خاطر مردم باقی می‌مانند.
نه به خاطر اتفاقی بزرگ.
بلکه چون همه چیز درست و دلنشین بوده است.

Wat bezoekers vaak verrast
Veel bezoekers verwachten niet dat Overijssel zo gevarieerd is.
Zij denken aan weilanden en dorpen.

En die zijn er ook.

Maar zij ontdekken ook historische binnensteden.

Moderne universiteiten.

Innovatieve bedrijven.

Natuurgebieden die tot de mooiste van Nederland behoren.

Levendige festivals.

Culturele evenementen.

En mensen die trots zijn op hun omgeving.

Vaak vertrekken bezoekers met een ander beeld dan waarmee zij kwamen.

چیزی که اغلب بازدیدکنندگان را شگفت زده می کند
بسیاری از بازدیدکنندگان انتظار ندارند اوور ایسل تا این اندازه متنوع باشد.
آن ها به مزارع و روستاها فکر می کنند.
و البته این ها وجود دارند.
اما در کنار آن شهرهای تاریخی را می بینند.
دانشگاه های مدرن را می بینند.
شرکت های نوآور را می بینند.
مناطق طبیعی ای را می بینند که از زیباترین مناطق هلند هستند.
جشنواره ها و رویدادهای فرهنگی را تجربه می کنند.
و مردمی را می بینند که به محیط زندگی خود افتخار می کنند.
به همین دلیل اغلب با تصویری متفاوت از آنچه انتظار داشتند، استان را ترک می کنند.

Als de dag voorbij is

Aan het einde van iedere dag keren mensen terug naar huis.

Lampen gaan aan.

Gordijnen sluiten.

Families eten samen.

Vrienden ontmoeten elkaar.

Kinderen vertellen over hun dag.

Ouders maken plannen voor morgen.
Zo gaat het al generaties lang.
Misschien veranderen technologie en gewoonten.
Maar sommige dingen blijven hetzelfde.
De behoefte aan een thuis.
Aan verbondenheid.
Aan mensen die belangrijk voor je zijn.
Dat zie ik iedere dag opnieuw.

وقتی روز به پایان می‌رسد
در پایان هر روز مردم به خانه باز می‌گردند.
چراغ‌ها روشن می‌شوند.
پرده‌ها کشیده می‌شوند.
خانواده‌ها کنار هم غذا می‌خورند.
دوستان یکدیگر را ملاقات می‌کنند.
کودکان از روز خود تعریف می‌کنند.
والدین برای فردا برنامه می‌ریزند.
این روند نسل‌هاست که ادامه دارد.
شاید فناوری تغییر کند.
شاید عادت‌ها تغییر کنند.
اما بعضی چیزها ثابت می‌مانند.
نیاز به خانه.
نیاز به تعلق.
و نیاز به آدم‌هایی که برای انسان مهم هستند.
من هر روز این صحنه‌ها را می‌بینم.

Waarom ik Overijssel ben
Ik ben niet alleen een provincie op een kaart.
Ik ben de rivier de IJssel die door het landschap stroomt.

Ik ben de oude straten van Deventer.

Ik ben de torens van Zwolle.

Ik ben de innovatie van Enschede.

Ik ben de rust van Salland.

Ik ben de natuur van de Weerribben.

Ik ben de verhalen van miljoenen mensen die hier hebben gewoond.

Samen vormen zij mijn identiteit.

Samen vormen zij mijn verleden.

Mijn heden.

En mijn toekomst.

چرا من اوور ایسل هستم

من فقط یک استان روی نقشه نیستم.

من رود ایسل هستم که در چشم انداز جریان دارد.

من خیابان های قدیمی دونتر هستم.

من برج های زووله هستم.

من نوآوری انسخده هستم.

من آرامش ساللاند هستم.

من طبیعت ورین هستم.

من داستان میلیون ها انسانی هستم که در اینجا زندگی کرده اند.

همه آن ها در کنار هم هویت مرا ساخته اند.

گذشته مرا.

حال مرا.

و آینده مرا.

De verhalen die nooit worden opgeschreven

Niet ieder verhaal komt in een boek terecht.

Niet iedere herinnering wordt bewaard in een museum.

Veel van mijn geschiedenis leeft voort in kleine gesprekken.

Aan de keukentafel.

Tijdens verjaardagen.
Op schoolpleinen.
Tijdens wandelingen.
Of ergens op een bankje in de zon.
Daar vertellen grootouders over vroeger.
Over winters die strenger leken.
Over buurten die veranderd zijn.
Over mensen die iedereen kende.
Deze verhalen verdwijnen misschien nooit helemaal.
Ze worden doorgegeven.
Van ouders aan kinderen.
Van leraren aan leerlingen.
Van generatie op generatie.

داستان‌هایی که هرگز نوشته نمی‌شوند
همه داستان‌ها وارد کتاب‌ها نمی‌شوند.
همه خاطرات در موزه‌ها نگهداری نمی‌شوند.
بخش بزرگی از تاریخ من در گفت‌وگوهای کوچک زنده می‌ماند.
پشت میز آشپزخانه.
در جشن‌های خانوادگی.
در حیاط مدرسه.
در هنگام پیاده‌روی.
یا روی نیمکتی زیر آفتاب.
در همین لحظه‌ها پدر بزرگ‌ها و مادر بزرگ‌ها از گذشته تعریف می‌کنند.
از زمستان‌هایی که سخت‌تر به نظر می‌رسیدند.
از محله‌هایی که تغییر کرده‌اند.
و از انسان‌هایی که همه آن‌ها را می‌شناختند.
این داستان‌ها شاید هرگز کاملاً از بین نروند.
زیرا نسل به نسل منتقل می‌شوند.

Een kind dat opgroeit
Ergens in Overijssel wordt vandaag een kind geboren.
Voor hem of haar begint alles nog.
De eerste woorden.
De eerste schooldag.
De eerste vriendschappen.
De eerste dromen.
Misschien zal dit kind later ondernemer worden.
Of leraar.
Of verpleegkundige.
Of onderzoeker.
Misschien blijft het hier wonen.
Misschien vertrekt het naar een andere stad.
Niemand weet het.
Maar één ding is zeker.
De omgeving waarin iemand opgroeit, blijft altijd een deel van zijn verhaal.

کودکی که بزرگ می‌شود

امروز در جایی از اوورایسل کودکی متولد می‌شود.

برای او همه چیز تازه آغاز شده است.

اولین کلمات.

اولین روز مدرسه.

اولین دوستی‌ها.

و اولین رؤیاها.

شاید روزی کارآفرین شود.

یا معلم.

یا پرستار.

یا پژوهشگر.

شاید در همین استان بماند.
و شاید به جای دیگری برود.
هیچکس نمی‌داند.
اما یک چیز قطعی است.
محیطی که انسان در آن بزرگ می‌شود، همیشه بخشی از داستان زندگی او باقی می‌ماند.

Als de herfst begint

Er komt ieder jaar een moment waarop de zomer langzaam afscheid neemt.

De dagen worden korter.

De lucht wordt koeler.

Bladeren beginnen van kleur te veranderen.

Mensen trekken een jas aan wanneer zij naar buiten gaan.

De natuur bereidt zich voor op een nieuwe periode.

Ook dat hoort bij het leven.

Niets blijft altijd hetzelfde.

Seizoenen veranderen.

Mensen veranderen.

Steden veranderen.

Maar juist daardoor blijft alles in beweging.

وقتی پاییز آغاز می‌شود
هر سال لحظه‌ای فرا می‌رسد که تابستان آرام‌آرام خداحافظی می‌کند.
روزها کوتاه‌تر می‌شوند.
هوا خنک‌تر می‌شود.
برگ‌ها رنگ عوض می‌کنند.
مردم هنگام بیرون رفتن کت می‌پوشند.
طبیعت خود را برای دوره‌ای تازه آماده می‌کند.
این نیز بخشی از زندگی است.
هیچ چیز برای همیشه یکسان نمی‌ماند.

فصل‌ها تغییر می‌کنند.
انسان‌ها تغییر می‌کنند.
و شهرها نیز تغییر می‌کنند.
اما همین تغییرات باعث می‌شوند زندگی جریان داشته باشد.

Mijn kleine dorpen

Wanneer mensen over Nederland praten, denken zij vaak aan Amsterdam, Rotterdam of Den Haag.

Maar een groot deel van mijn leven speelt zich af in kleine dorpen.

Plaatsen waar mensen elkaar kennen.

Waar verenigingen belangrijk zijn.

Waar vrijwilligers veel werk doen.

Waar burens elkaar helpen wanneer dat nodig is.

Deze dorpen halen niet vaak het nieuws.

Toch vormen zij een belangrijk onderdeel van mijn identiteit.

Zonder hen zou ik een andere provincie zijn.

روستاهای کوچک من

وقتی مردم درباره هلند صحبت می‌کنند، اغلب به آمستردام، روتردام یا لاهه فکر می‌کنند.

اما بخش بزرگی از زندگی من در روستاهای کوچک جریان دارد.

مکان‌هایی که مردم یکدیگر را می‌شناسند.

جایی که انجمن‌ها اهمیت زیادی دارند.

جایی که داوطلبان کارهای فراوانی انجام می‌دهند.

و همسایه‌ها در صورت نیاز به یکدیگر کمک می‌کنند.

این روستاها معمولاً در اخبار دیده نمی‌شوند.

اما بخش مهمی از هویت من را تشکیل می‌دهند.

Wat geluk voor veel mensen betekent

Geluk betekent voor iedereen iets anders.

Voor de een is het een succesvolle carrière.

Voor de ander een gezond gezin.

Voor weer iemand anders voldoende tijd om te doen wat hij belangrijk vindt.

Wanneer je met inwoners van Overijssel praat, hoor je vaak eenvoudige antwoorden.

Rust.

Gezondheid.

Vriendschap.

Familie.

Een fijne woonomgeving.

Dat zijn geen spectaculaire dingen.

Maar misschien zijn het juist de dingen die het belangrijkste zijn.

خوشبختی برای بسیاری از مردم یعنی چه

خوشبختی برای هر انسان معنای متفاوتی دارد.

برای بعضی موفقیت شغلی است.

برای بعضی خانواده‌ای سالم.

و برای برخی دیگر داشتن زمان کافی برای کارهای مهم زندگی.

وقتی با مردم اوورایسل صحبت کنی، اغلب پاسخ‌های ساده‌ای می‌شنوی.

آرامش.

سلامتی.

دوستی.

خانواده.

و محیطی دلپذیر برای زندگی.

شاید این‌ها چیزهای عجیب و بزرگی نباشند.

اما احتمالاً مهم‌ترین چیزهای زندگی همین‌ها هستند.

Mijn laatste gedachte

Wanneer mensen aan het einde van hun leven terugkijken, herinneren zij zich meestal niet hoeveel vergaderingen zij hebben bijgewoond.

Niet hoeveel e-mails zij hebben verstuurd.

Niet hoeveel kilometer zij hebben gereden.

Zij herinneren zich mensen.

Gezichten.

Gesprekken.

Landschappen.

Momenten van geluk.

Momenten van verdriet.

Momenten die betekenis kregen omdat zij werden gedeeld.

Misschien geldt dat ook voor een provincie.

Mijn verhaal gaat uiteindelijk niet over gebouwen, wegen of grenzen.

Mijn verhaal gaat over mensen.

Over miljoenen mensen die hier leefden, werkten, droomden, liefhadden en herinneringen maakten.

Zij zijn het echte verhaal van Overijssel.

آخرین اندیشه من

وقتی انسان‌ها در پایان زندگی به گذشته نگاه می‌کنند، معمولاً تعداد جلساتی را که شرکت کرده‌اند به یاد نمی‌آورند.

تعداد ایمیل‌هایی را که فرستاده‌اند به خاطر نمی‌سپارند.

و تعداد کیلومترهایی را که رانندگی کرده‌اند فراموش می‌کنند.

آنچه باقی می‌ماند، انسان‌ها هستند.

چهره‌ها.

گفت‌وگوها.

چشم‌اندازها.

لحظه‌های شادی.

و لحظه‌های اندوه.

لحظه‌هایی که به دلیل مشترک بودن، معنا پیدا کرده‌اند.
شاید درباره یک استان نیز همین موضوع صادق باشد.
داستان من در نهایت درباره ساختمان‌ها، جاده‌ها یا مرزها نیست.
داستان من درباره انسان‌هاست.
درباره میلیون‌ها انسانی که در اینجا زندگی کرده‌اند، کار کرده‌اند، رؤیا دیده‌اند، دوست داشته‌اند و
خاطره ساخته‌اند.
آن‌ها داستان واقعی اوورایسل هستند.

Een dag in Zwolle

Wanneer je een dag in Zwolle doorbrengt, merk je al snel waarom zoveel mensen van deze stad houden.

De dag begint rustig.

Mensen fietsen naar hun werk.

Studenten haasten zich naar school of universiteit.

Winkeliers openen hun deuren.

Langzaam vult de binnenstad zich met bezoekers.

Op de terrassen verschijnen de eerste kopjes koffie.

In de oude straten lopen bewoners en toeristen door elkaar.

Sommigen komen om te winkelen.

Anderen komen voor de geschiedenis.

Zwolle heeft iets wat moeilijk uit te leggen is.

Het voelt als een stad, maar tegelijkertijd ook als een gemeenschap.

Veel mensen kennen elkaar.

En zelfs bezoekers voelen zich vaak snel welkom.

Wanneer de avond valt, verandert de sfeer opnieuw.

Restaurants vullen zich.

Lampen verlichten de historische gebouwen.

De stad wordt rustiger.

Maar nooit helemaal stil.

یک روز در زووله
وقتی یک روز را در زووله می‌گذرانی، خیلی زود متوجه می‌شوی چرا بسیاری از مردم این شهر را دوست دارند.
روز آرام آغاز می‌شود.
مردم با دوچرخه به محل کار می‌روند.
دانشجویان به مدرسه یا دانشگاه می‌روند.
مغازه‌ها درهای خود را باز می‌کنند.
به تدریج مرکز شهر پر از بازدیدکنندگان می‌شود.
اولین فنجان‌های قهوه روی میز کافه‌ها ظاهر می‌شوند.
در خیابان‌های قدیمی، ساکنان و گردشگران در کنار هم قدم می‌زنند.
برخی برای خرید آمده‌اند.
برخی برای دیدن تاریخ شهر.
زووله ویژگی خاصی دارد که توضیح دادنش آسان نیست.
هم یک شهر است و هم یک جامعه صمیمی.

Fietsen door Overijssel

Er zijn mensen die mijn provincie het liefst vanaf de fiets ontdekken.

Misschien hebben zij gelijk.

Op de fiets zie je dingen die je vanuit een auto vaak mist.

Een oude boerderij.

Een klein bruggetje.

Een veld vol bloemen.

Een groep koeien in de verte.

Een molen die al tientallen jaren deel uitmaakt van het landschap.

Fietsen dwingt je om langzamer te kijken.

En juist daardoor zie je meer.

Veel inwoners hebben hun favoriete route.

Sommigen fietsen langs de IJssel.

Anderen door Twente.

Weer anderen door de natuurgebieden van Salland.

Iedere route vertelt een ander verhaal.

دوچرخه‌سواری در اوورایسل

افراد زیادی ترجیح می‌دهند استان مرا با دوچرخه کشف کنند.

شاید حق با آنها باشد.

وقتی با دوچرخه حرکت می‌کنی، چیزهایی را می‌بینی که از داخل خودرو معمولاً دیده نمی‌شوند.

یک مزرعه قدیمی.

یک پل کوچک.

مزرعه‌ای پر از گل.

گله‌ای از گاوها در دوردست.

یا آسیاب بادی‌ای که ده‌ها سال بخشی از چشم‌انداز بوده است.

دوچرخه‌سواری باعث می‌شود آهسته‌تر ببینی.

و همین باعث می‌شود بیشتر ببینی.

Het leven langs de IJssel

Voor veel mensen is de IJssel meer dan een rivier.

Zij zien haar iedere dag.

Vanuit hun woonkamer.

Tijdens een wandeling.

Of onderweg naar hun werk.

De rivier verandert voortdurend.

Op zonnige dagen glinstert het water.

Na zware regenval stijgt het waterpeil.

In de winter hangt er soms mist boven de uiterwaarden.

Toch blijft de rivier herkenbaar.

Generaties groeiden op met hetzelfde uitzicht.

Generaties luisterden naar hetzelfde stromende water.

De IJssel verbindt niet alleen plaatsen.

Zij verbindt ook herinneringen.

زندگی در کنار رود آیسل
برای بسیاری از مردم، آیسل فقط یک رودخانه نیست.
آن ها هر روز آن را می بینند.
از پنجره خانه.
در هنگام پیاده روی.
یا در مسیر رفتن به محل کار.
رودخانه دائماً تغییر می کند.
در روزهای آفتابی آب می درخشد.
پس از بارندگی شدید سطح آب بالا می آید.
و در زمستان گاهی مه روی آن می نشیند.
اما با وجود همه این تغییرات، همچنان آشنا و شناخته شده باقی می ماند.

Waarom mensen terugkomen

Veel mensen bezoeken Overijssel één keer.

Maar opvallend veel mensen komen terug.

Soms na een paar maanden.

Soms na een paar jaar.

Zij herinneren zich iets wat zij elders niet altijd vinden.

Misschien is het de rust.

Misschien de natuur.

Misschien de vriendelijke sfeer.

Misschien een combinatie van al die dingen.

Wanneer mensen terugkeren naar een plek, zegt dat vaak meer dan welke reclame ook.

Het betekent dat die plek iets heeft achtergelaten.

Een herinnering.

Een gevoel.

Een verlangen om terug te keren.

چرا مردم برمی گردند
بسیاری از مردم فقط یک بار از اوورایسل بازدید نمی کنند.
تعداد زیادی دوباره باز می گردند.
گاهی چند ماه بعد.
گاهی چند سال بعد.
آن ها چیزی را به یاد می آورند که در جاهای دیگر کمتر پیدا می شود.
شاید آرامش باشد.
شاید طبیعت.
شاید فضای دوستانه.
و شاید ترکیبی از همه این ها.
وقتی انسان ها به جایی برمی گردند، یعنی آن مکان اثری در ذهن و قلبشان باقی گذاشته است.

Overijssel over vijftig jaar

Niemand weet precies hoe Overijssel er over vijftig jaar uit zal zien.

Nieuwe technologieën zullen verschijnen.

De manier van werken zal veranderen.

Mensen zullen anders reizen dan vandaag.

Misschien rijden er auto's die zichzelf besturen.

Misschien werken veel meer mensen vanuit huis.

Misschien ontstaan er beroepen die vandaag nog niet bestaan.

Maar ik denk dat sommige dingen hetzelfde zullen blijven.

Mensen zullen nog steeds behoefte hebben aan natuur.

Aan rust.

Aan contact met anderen.

Aan een plek die zij thuis kunnen noemen.

Daarom geloof ik dat mijn belangrijkste kwaliteiten ook in de toekomst waardevol zullen blijven.

اوورایسل در پنجاه سال آینده
هیچکس دقیقاً نمی‌داند اوورایسل پنجاه سال دیگر چگونه خواهد بود.
فناوری‌های جدید به وجود خواهند آمد.
شیوه کار مردم تغییر خواهد کرد.
روش‌های سفر متفاوت خواهند شد.
شاید خودروها خودشان رانندگی کنند.
شاید بسیاری از مردم از خانه کار کنند.
شاید مشاغلی به وجود بیایند که امروز هنوز وجود ندارند.
اما فکر می‌کنم بعضی چیزها تغییر نخواهند کرد.
نیاز انسان به طبیعت.
نیاز به آرامش.
نیاز به ارتباط با دیگران.
و نیاز به جایی که بتوان آن را خانه نامید.

Een brief aan de toekomst

Beste mensen van de toekomst,

Misschien lezen jullie deze tekst over tien, twintig of vijftig jaar.

Misschien ziet Overijssel er dan anders uit.

Misschien zijn er nieuwe woonwijken gebouwd.

Misschien rijden er andere voertuigen.

Misschien zijn er nieuwe technologieën die wij ons vandaag nog niet kunnen voorstellen.

Toch hoop ik dat jullie nog steeds kunnen genieten van dezelfde dingen die mensen vandaag waarderen.

Een wandeling langs de IJssel.

Een fietstocht door Twente.

Een bezoek aan Deventer of Zwolle.

Een middag in de natuur.
Een gesprek met vrienden of familie.
Vooruitgang is belangrijk.
Maar sommige dingen zijn tijdloos.
Ik hoop dat jullie die blijven koesteren.

نامه‌ای به آینده
مردم آینده عزیز،
شاید این متن را ده، بیست یا پنجاه سال دیگر بخوانید.
شاید اوورایسل آن زمان متفاوت باشد.
شاید محله‌های جدید ساخته شده باشند.
شاید وسایل نقلیه دیگری وجود داشته باشند.
شاید فناوری‌هایی به وجود آمده باشند که امروز حتی تصورشان را نمی‌کنیم.
اما امیدوارم هنوز بتوانید از همان چیزهایی لذت ببرید که مردم امروز دوست دارند.
قدم زدن در کنار آیسل.
دوچرخه‌سواری در توئنته.
بازدید از دونتیر یا زووله.
گذراندن بعدازظهر در طبیعت.
و گفت‌وگو با خانواده و دوستان.
پیشرفت مهم است.
اما بعضی چیزها فراتر از زمان هستند.

Mijn mooiste geluiden
Iedere provincie heeft haar eigen geluiden.
Wanneer ik aan mijn geluiden denk, hoor ik geen grote stad die nooit slaapt.
Ik hoor vogels in de ochtend.
Ik hoor de wind door bomen bewegen.
Ik hoor fietsbanden over een fietspad.
Ik hoor kerkklokken in een dorp.

Ik hoor kinderen op een schoolplein.

Ik hoor het geluid van water langs de oevers van een rivier.

Het zijn eenvoudige geluiden.

Maar juist daardoor voelen zij vertrouwd.

زیباترین صداهاى من

هر استان صداهاى مخصوص خود را دارد.

وقتی به صداهاى خود فکر مى‌کنم، صدای یک کلان‌شهر شلوغ را نمى‌شنوم.

صدای پرندگان صبحگاهی را مى‌شنوم.

صدای باد در میان درختان را مى‌شنوم.

صدای دوچرخه‌ها روی مسیرهای مخصوص را مى‌شنوم.

صدای ناقوس کلیساها را مى‌شنوم.

صدای کودکان در حیاط مدرسه را مى‌شنوم.

و صدای آب رودخانه را مى‌شنوم.

این‌ها صداهاى ساده‌ای هستند.

اما دقیقاً به همین دلیل آشنا و دلنشین‌اند.

Mijn favoriete momenten

Als ik zou moeten kiezen welke momenten het best bij mij passen, zou dat moeilijk zijn.

Misschien een zomerochtend waarop de zon net opkomt.

Misschien een herfstmiddag waarop de bladeren langzaam vallen.

Misschien een winteravond waarop gezinnen thuis samenkomen.

Of misschien een lentedag waarop alles opnieuw begint te groeien.

Geen enkel seizoen is belangrijker dan het andere.

Samen vormen zij het ritme van het leven.

Een ritme dat al generaties lang bestaat.

لحظه‌های مورد علاقه من

اگر بخواهم لحظه‌هایی را انتخاب کنم که بیش از همه به من شباهت دارند، انتخاب دشوار خواهد بود.

شاید یک صبح تابستانی که خورشید تازه طلوع کرده است.
شاید یک بعدازظهر پاییزی که برگ‌ها آرام‌آرام می‌ریزند.
شاید یک شب زمستانی که خانواده‌ها کنار هم جمع می‌شوند.
یا یک روز بهاری که همه چیز دوباره شروع به رشد می‌کند.
هیچ فصلی از دیگری مهم‌تر نیست.
همه آن‌ها در کنار هم ریتم زندگی را می‌سازند.
ریتمی که نسل‌ها ادامه داشته است.

Wat ik heb geleerd van mijn inwoners

Mijn inwoners hebben mij veel geleerd.

Zij hebben laten zien dat vooruitgang mogelijk is zonder alles wat oud is weg te gooien.

Zij hebben laten zien dat samenwerken vaak sterker is dan alleen werken.

Zij hebben laten zien dat kleine gemeenschappen grote dingen kunnen bereiken.

En zij hebben laten zien dat kwaliteit van leven niet altijd afhangt van grootte, snelheid of rijkdom.

Soms hangt kwaliteit van leven af van heel andere dingen.

Van vertrouwen.

Van betrokkenheid.

Van respect.

Van aandacht voor elkaar.

آنچه از مردم آموخته‌ام

مردم من چیزهای زیادی به من آموخته‌اند.

آن‌ها نشان داده‌اند که می‌توان پیشرفت کرد بدون آنکه همه چیز قدیمی را کنار گذاشت.

نشان داده‌اند که همکاری اغلب از کار کردن به تنهایی قدرتمندتر است.

نشان داده‌اند که جوامع کوچک نیز می‌توانند کارهای بزرگی انجام دهند.

و نشان داده‌اند که کیفیت زندگی همیشه به اندازه، سرعت یا ثروت وابسته نیست.

گاهی کیفیت زندگی به چیزهای دیگری بستگی دارد.

به اعتماد.

به مشارکت.

به احترام.

و به توجه به یکدیگر.

Als je mij echt wilt begrijpen

Als je mij echt wilt begrijpen, kijk dan niet alleen naar kaarten.

Kijk niet alleen naar cijfers.

Kijk niet alleen naar gebouwen.

Praat met mensen.

Maak een wandeling.

Ga op de fiets op pad.

Neem de tijd.

Dan ontdek je wat zoveel inwoners al weten.

Dat een provincie meer is dan haar grenzen.

Meer dan haar economie.

Meer dan haar geschiedenis.

Een provincie leeft door de mensen die er wonen.

En juist daarom blijft mijn verhaal iedere dag verder groeien.

اگر واقعاً می‌خواهی مرا بشناسی

اگر واقعاً می‌خواهی مرا بشناسی، فقط به نقشه‌ها نگاه نکن.

فقط به آمار نگاه نکن.

فقط ساختمان‌ها را نبین.

با مردم صحبت کن.

پیاده‌روی کن.

دوچرخه‌سواری کن.

برای شناختن زمان بگذار.

آن وقت چیزی را کشف خواهی کرد که مردم اینجا مدت‌هاست می‌دانند.
اینکه یک استان چیزی فراتر از مرزهایش است.
فراتر از اقتصادش.
فراتر از تاریخش.
یک استان با مردمی که در آن زندگی می‌کنند زنده می‌ماند.
و به همین دلیل داستان من هر روز ادامه پیدا می‌کند.

Een plek om terug te keren

Iedereen heeft een plek waar hij zich thuis voelt.

Voor sommige mensen is dat de straat waarin zij zijn opgegroeid.

Voor anderen is het een stad waar zij hebben gestudeerd.

Of een dorp waar hun familie al generaties woont.

Wanneer mensen jarenlang ergens wonen, ontstaan er onzichtbare
verbindingen.

Herinneringen raken verbonden met gebouwen.

Met straten.

Met bomen.

Met pleinen.

Daardoor wordt een plek meer dan alleen een locatie op een kaart.

Zij wordt onderdeel van een persoonlijk verhaal.

Dat zie ik overal in Overijssel.

جایی برای بازگشت

هر انسانی جایی دارد که در آن احساس خانه بودن می‌کند.

برای بعضی افراد آنجا همان خیابانی است که در آن بزرگ شده‌اند.

برای بعضی دیگر شهری است که در آن تحصیل کرده‌اند.

یا روستایی که خانواده‌شان نسل‌ها در آن زندگی کرده است.

وقتی انسان‌ها سال‌ها در جایی زندگی می‌کنند، پیوندهای نامرئی شکل می‌گیرد.

خاطرات به ساختمان‌ها گره می‌خورند.

به خیابان‌ها.

به درختان.
و به میدان‌های شهر.
به همین دلیل یک مکان به چیزی فراتر از یک نقطه روی نقشه تبدیل می‌شود.

De bibliotheek op de hoek

In veel steden en dorpen staat een bibliotheek.

Voor sommigen is het gewoon een gebouw.

Maar voor anderen betekent het veel meer.

Hier leren kinderen lezen.

Hier bereiden studenten zich voor op examens.

Hier zoeken mensen informatie.

Hier ontmoeten inwoners elkaar.

De bibliotheek laat zien dat kennis niet alleen in scholen ontstaat.

Leren kan overal gebeuren.

Op iedere leeftijd.

Voor veel inwoners vormt de bibliotheek een stille maar belangrijke plek in hun leven.

کتابخانه سر کوچه

در بسیاری از شهرها و روستاها کتابخانه‌ای وجود دارد.
برای بعضی افراد فقط یک ساختمان است.
اما برای دیگران معنای بسیار بیشتری دارد.
کودکان در آنجا خواندن را یاد می‌گیرند.
دانشجویان برای امتحانات آماده می‌شوند.
مردم به دنبال اطلاعات می‌گردند.
و ساکنان با یکدیگر ملاقات می‌کنند.
کتابخانه نشان می‌دهد که دانش فقط در مدرسه شکل نمی‌گیرد.
یادگیری می‌تواند در هر جایی اتفاق بیفتد.
و در هر سنی ادامه پیدا کند.

De buurman die iedereen kent

In veel buurten woont iemand die bijna iedereen kent.

Hij maakt een praatje op straat.

Hij helpt wanneer iemand hulp nodig heeft.

Hij weet welke familie nieuw in de buurt is komen wonen.

En hij herinnert zich vaak verhalen van jaren geleden.

Zulke mensen zijn belangrijker dan zij zelf soms denken.

Zij zorgen voor verbinding.

Zij maken van een verzameling huizen een gemeenschap.

Niet door grote woorden.

Maar door kleine gebaren.

همسایه‌ای که همه او را می‌شناسند
در بسیاری از محله‌ها فردی زندگی می‌کند که تقریباً همه او را می‌شناسند.
در خیابان با دیگران صحبت می‌کند.
وقتی کسی به کمک نیاز دارد، حاضر می‌شود.
می‌داند چه خانواده‌ای تازه به محله آمده است.
و اغلب داستان‌های سال‌های دور را به یاد دارد.
چنین افرادی مهم‌تر از آن چیزی هستند که خودشان تصور می‌کنند.
آن‌ها میان مردم ارتباط ایجاد می‌کنند.
و از مجموعه‌ای از خانه‌ها، یک جامعه می‌سازند.
نه با حرف‌های بزرگ.
بلکه با رفتارهای کوچک.

Een avondwandeling

Na het eten besluiten twee vrienden een wandeling te maken.

Ze lopen zonder haast.

Ze praten over werk.

Over familie.

Over plannen voor de toekomst.

Soms valt er even een stilte.

Niemand vindt dat vervelend.

Ze kennen elkaar al jaren.

De lucht wordt langzaam donkerder.

Lantaarns gaan aan.

In huizen brandt licht achter de ramen.

Het is geen bijzondere avond.

Maar juist zulke avonden blijven vaak het langst in het geheugen hangen.

یک پیاده روی عصرگاهی

بعد از شام، دو دوست تصمیم می گیرند کمی قدم بزنند.

بدون عجله راه می روند.

درباره کار صحبت می کنند.

درباره خانواده.

و درباره آینده.

گاهی سکوتی کوتاه میان آنها شکل می گیرد.

اما هیچ کدام از آن ناراحت نمی شوند.

سال هاست که یکدیگر را می شناسند.

آسمان آرام آرام تاریکتر می شود.

چراغ های خیابان روشن می شوند.

و پشت پنجره خانه ها نور دیده می شود.

این شب اتفاق خاصی ندارد.

اما اغلب همین شب های عادی بیش از همه در خاطره می مانند.

Waarom verhalen belangrijk zijn

Mensen onthouden feiten.

Maar verhalen onthouden zij vaak langer.

Een verhaal laat zien hoe iemand leefde.

Hoe iemand dacht.

Waar iemand van droomde.

Daarom vertel ik niet alleen over steden, rivieren en gebouwen.

Ik vertel ook over mensen.

Over hun dagelijkse leven.

Hun zorgen.

Hun hoop.

Hun herinneringen.

Want uiteindelijk zijn het de mensen die betekenis geven aan een provincie.

چرا داستان‌ها مهم هستند

انسان‌ها واقعیت‌ها را به خاطر می‌سپارند.

اما معمولاً داستان‌ها را بیشتر به یاد می‌آورند.

یک داستان نشان می‌دهد که فردی چگونه زندگی می‌کرده است.

چگونه فکر می‌کرده است.

و چه رؤیاهایی داشته است.

به همین دلیل من فقط درباره شهرها، رودخانه‌ها و ساختمان‌ها صحبت نمی‌کنم.

بلکه درباره انسان‌ها نیز سخن می‌گویم.

درباره زندگی روزمره آن‌ها.

نگرانی‌هایشان.

امیدهایشان.

و خاطراتشان.

زیرا در نهایت این انسان‌ها هستند که به یک استان معنا می‌بخشند.

Morgen begint opnieuw

Wanneer de nacht voorbij is, begint een nieuwe dag.

Treinen vertrekken weer.

Scholen openen hun deuren.

Boeren gaan opnieuw het land op.
Winkels ontvangen hun eerste klanten.
Kinderen stappen op de fiets.
Het leven gaat verder.
Net zoals gisteren.
En toch nooit helemaal hetzelfde.
Iedere dag brengt nieuwe ontmoetingen.
Nieuwe ervaringen.
Nieuwe herinneringen.
Zo groeit mijn verhaal verder.
Dag na dag.
Jaar na jaar.
Generatie na generatie.

فردا دوباره آغاز می‌شود
وقتی شب به پایان می‌رسد، روز تازه‌ای آغاز می‌شود.
قطارها دوباره حرکت می‌کنند.
مدارس درهای خود را باز می‌کنند.
کشاورزان به زمین‌های خود می‌روند.
مغازه‌ها نخستین مشتریان را می‌پذیرند.
کودکان سوار دوچرخه می‌شوند.
زندگی ادامه پیدا می‌کند.
درست مانند دیروز.
اما هرگز کاملاً شبیه دیروز نیست.
هر روز دیدارهای تازه‌ای به همراه دارد.
تجربه‌های تازه‌ای خلق می‌کند.
و خاطرات جدیدی می‌سازد.
به این شکل داستان من ادامه پیدا می‌کند.
روز به روز.

سال به سال.

و نسل به نسل.

De oude boom op het plein

Op een plein in een van mijn steden staat een oude boom.

Niemand weet precies hoeveel mensen er in de loop der jaren onder zijn takken hebben gestaan.

Kinderen hebben er gespeeld.

Jongeren hebben er afgesproken.

Ouderen hebben er gezeten om even uit te rusten.

De boom heeft generaties zien komen en gaan.

Hij heeft zonnige zomers meegemaakt.

Stormachtige herfstdagen.

Streng winters.

En zachte lentes.

Misschien is dat waarom mensen zich soms verbonden voelen met zulke plekken.

Niet omdat ze bijzonder groot of beroemd zijn.

Maar omdat ze al zo lang deel uitmaken van het dagelijks leven.

درخت پیر میدان

در یکی از میدان‌های شهرهای من درختی قدیمی ایستاده است.

هیچ‌کس دقیقاً نمی‌داند در طول سال‌ها چند نفر زیر شاخه‌های آن ایستاده‌اند.

کودکان در اطرافش بازی کرده‌اند.

جوانان آنجا با یکدیگر قرار گذاشته‌اند.

سالمندان روی نیمکت‌های اطرافش استراحت کرده‌اند.

این درخت نسل‌های مختلف را دیده است.

تابستان‌های آفتابی را دیده است.

پاییزهای طوفانی را دیده است.

زمستان‌های سرد و بهارهای آرام را تجربه کرده است.

شاید به همین دلیل مردم به چنین مکان‌هایی احساس تعلق دارند.
نه به خاطر بزرگی یا شهرتشان.
بلکه چون سال‌ها بخشی از زندگی روزمره بوده‌اند.

De eerste werkdag

Iedere ochtend beginnen duizenden mensen aan hun werkdag.

Sommigen werken op kantoor.

Anderen in een ziekenhuis.

Weer anderen in een fabriek, winkel of school.

De meeste dagen lijken op elkaar.

Toch is geen enkele dag precies hetzelfde.

Er worden nieuwe mensen ontmoet.

Nieuwe problemen opgelost.

Nieuwe plannen gemaakt.

Vaak zijn het juist deze gewone werkdagen die een groot deel van een
mensenleven vormen.

Wanneer iemand later terugkijkt, herinnert hij zich niet ieder detail.

Maar wel de collega's.

De gesprekken.

En de sfeer van die jaren.

اولین روز کاری

هر صبح هزاران نفر روز کاری خود را آغاز می‌کنند.

بعضی در اداره کار می‌کنند.

برخی در بیمارستان.

و برخی دیگر در کارخانه، فروشگاه یا مدرسه.

بیشتر روزها شبیه هم هستند.

اما هیچ روزی دقیقاً مانند روز دیگر نیست.

انسان‌های جدیدی ملاقات می‌شوند.

مشکلات تازه‌ای حل می‌شوند.
و برنامه‌های جدیدی شکل می‌گیرند.
اغلب همین روزهای عادی کاری بخش بزرگی از زندگی انسان را می‌سازند.

De kleine winkelstraat

Niet iedere straat hoeft groot of beroemd te zijn.

In veel dorpen bestaat een kleine winkelstraat.

Een bakker.

Een slager.

Een bloemenwinkel.

Een supermarkt.

Misschien een café.

Mensen komen er niet alleen om iets te kopen.

Ze komen er ook om anderen te ontmoeten.

Om nieuws uit te wisselen.

Om even onderdeel te zijn van het leven in hun dorp of stad.

Dat maakt zulke plekken belangrijk.

خیابان کوچک خرید

همه خیابان‌ها لازم نیست بزرگ یا مشهور باشند.

در بسیاری از روستاها خیابانی کوچک با چند مغازه وجود دارد.

یک نانوايي.

یک قصابي.

یک گل‌فروشي.

یک سوپرمارکت.

و شاید یک کافه.

مردم فقط برای خرید به آنجا نمی‌روند.

بلکه برای دیدن دیگران نیز می‌روند.

برای شنیدن خبرها.

و برای اینکه بخشی از زندگی اجتماعی محل خود باشند.

Een zomerfestival

In de zomer vinden overal evenementen plaats.

Muziek klinkt door de straten.

Mensen ontmoeten elkaar op pleinen.

Kinderen lopen met ijsjes rond.

Toeristen maken foto's.

Voor een paar dagen verandert de sfeer van een stad of dorp.

Mensen die elkaar maanden niet hebben gezien, komen elkaar weer tegen.

Nieuwe herinneringen ontstaan.

En wanneer het festival voorbij is, blijven de verhalen nog lang bestaan.

یک جشنواره تابستانی

در تابستان در نقاط مختلف استان جشنواره‌ها برگزار می‌شوند.

موسیقی در خیابان‌ها شنیده می‌شود.

مردم در میدان‌ها یکدیگر را ملاقات می‌کنند.

کودکان با بستنی در دست قدم می‌زنند.

گردشگران عکس می‌گیرند.

برای چند روز فضای شهر یا روستا تغییر می‌کند.

افرادی که مدت‌ها یکدیگر را ندیده‌اند دوباره همدیگر را پیدا می‌کنند.

خاطرات تازه‌ای شکل می‌گیرند.

و حتی پس از پایان جشنواره، داستان‌های آن باقی می‌مانند.

Het huis waar iemand opgroeide

Voor buitenstaanders is het misschien gewoon een huis.

Maar voor degene die er opgroeide, betekent het veel meer.

Hier werden verjaardagen gevierd.

Hier werden rapporten besproken.

Hier werd gelachen.

En soms gehuild.

In iedere kamer liggen herinneringen verborgen.

Zelfs wanneer iemand jaren later terugkomt, kan één blik genoeg zijn om oude herinneringen terug te brengen.

Zo krijgen gebouwen een betekenis die verder gaat dan stenen en muren.

خانه‌ای که کسی در آن بزرگ شد
برای دیگران شاید فقط یک خانه باشد.
اما برای کسی که در آن بزرگ شده، معنای بسیار بیشتری دارد.
در این خانه جشن‌های تولد برگزار شده‌اند.
کارنامه‌ها بررسی شده‌اند.
خنده‌ها شنیده شده‌اند.
و گاهی اشک‌ها نیز ریخته شده‌اند.
در هر اتاق خاطراتی پنهان است.
حتی سال‌ها بعد، یک نگاه کوتاه می‌تواند همه آن خاطرات را زنده کند.
به همین دلیل ساختمان‌ها گاهی معنایی فراتر از آجر و دیوار پیدا می‌کنند.

Het verhaal gaat verder

Mijn verhaal eindigt niet vandaag.

Morgen worden er opnieuw kinderen geboren.

Morgen beginnen mensen aan nieuwe banen.

Morgen verhuizen gezinnen naar een andere straat.

Morgen openen ondernemers nieuwe bedrijven.

Morgen ontmoeten mensen elkaar voor het eerst.

En morgen ontstaan weer nieuwe herinneringen.

Daarom is een provincie nooit af.

Zij blijft zich ontwikkelen.

Niet alleen door gebouwen of wegen.

Maar vooral door de mensen die er leven.

داستان ادامه دارد

داستان من امروز به پایان نمی‌رسد.

فردا کودکان جدیدی متولد خواهند شد.

فردا انسان‌هایی شغل‌های تازه‌ای را آغاز خواهند کرد.

فردا خانواده‌هایی به خانه‌های جدید نقل مکان خواهند کرد.

فردا کارآفرینانی کسب‌وکارهای تازه‌ای راه‌اندازی خواهند کرد.

و فردا انسان‌هایی برای نخستین بار یکدیگر را ملاقات خواهند کرد.

به همین دلیل یک استان هرگز کامل و تمام‌شده نیست.

همواره در حال رشد و تغییر است.

نه فقط به خاطر ساختمان‌ها و جاده‌ها.

بلکه به خاطر انسان‌هایی که در آن زندگی می‌کنند.

De ochtend op het station

Iedere ochtend staan mensen op het station te wachten.

Sommigen drinken nog snel een kop koffie.

Anderen kijken op hun telefoon.

Een student herhaalt nog even de stof voor een tentamen.

Een werknemer leest het nieuws van de dag.

Een ouder brengt een kind naar school.

Voor de meeste reizigers is het een gewone ochtend.

Maar achter iedere reiziger schuilt een eigen verhaal.

Een eigen bestemming.

Een eigen droom.

Misschien begint vandaag een nieuwe baan.

Misschien een eerste schooldag.

Misschien een belangrijke afspraak.

Het station is daardoor meer dan een plek waar treinen vertrekken.

Het is een plek waar dagelijks duizenden verhalen elkaar kruisen.

صبح در ایستگاه قطار
هر صبح مردم در ایستگاه قطار منتظر می‌مانند.
بعضی‌ها آخرین جرعه قهوه خود را می‌نوشند.
برخی به تلفن همراهشان نگاه می‌کنند.
دانشجویی درس‌هایش را مرور می‌کند.
کارمندی خبرهای روز را می‌خواند.
و پدر یا مادری فرزندش را به مدرسه می‌برد.
برای بیشتر مسافران این فقط یک صبح معمولی است.
اما پشت هر مسافر داستانی وجود دارد.
مقصودی.
و رؤیایی.

De man die iedere dag dezelfde route fietst
Er woont ergens in Overijssel een man die iedere dag dezelfde route fietst.
Hij kent iedere bocht.
Iedere boom.
Iedere brug.
Hij weet waar de vogels meestal zitten.
Hij weet welke weilanden als eerste groen worden in de lente.
Hij weet waar de mist het langst blijft hangen.
Voor anderen is het misschien gewoon een weg.
Voor hem is het een deel van zijn leven geworden.
Soms zijn het juist de bekende dingen die het meest waardevol worden.

مردی که هر روز یک مسیر را رکاب می‌زند
در جایی از اوورایسل مردی زندگی می‌کند که هر روز مسیر یکسانی را با دوچرخه طی می‌کند.
او هر پیچ جاده را می‌شناسد.
هر درخت را.
هر پل را.

می‌داند پرندگان معمولاً کجا می‌نشینند.
می‌داند کدام مزرعه در بهار زودتر سبز می‌شود.
و می‌داند مه در کدام بخش بیشتر باقی می‌ماند.
برای دیگران شاید فقط یک مسیر باشد.
اما برای او بخشی از زندگی است.

Een verjaardag in een dorp
In een klein dorp wordt een verjaardag gevierd.
Familieleden komen langs.
Kinderen spelen in de tuin.
Aan tafel worden verhalen verteld.
Sommige verhalen zijn al tientallen keren verteld.
Toch luistert iedereen opnieuw.
Omdat het niet alleen om het verhaal gaat.
Maar ook om de mensen die het vertellen.
Zo worden herinneringen levend gehouden.
Niet in archieven.
Niet in musea.
Maar gewoon in woonkamers.

جشن تولد در یک روستا
در یک روستای کوچک جشن تولدی برگزار می‌شود.
اعضای خانواده به دیدار یکدیگر می‌آیند.
کودکان در حیاط بازی می‌کنند.
و دور میز غذا داستان‌هایی گفته می‌شود.
بعضی از این داستان‌ها بارها و بارها تعریف شده‌اند.
اما باز هم همه گوش می‌دهند.
زیرا فقط خود داستان مهم نیست.
بلکه افرادی که آن را تعریف می‌کنند نیز اهمیت دارند.

De stilte van een winteravond
Wanneer de winteravond valt, verandert de wereld even.
Mensen blijven vaker binnen.
De ramen lichten op in het donker.
Op straat wordt het rustiger.
Soms hoor je alleen de wind.
Of het geluid van een voorbijrijdende fiets.
In zulke momenten lijkt de tijd langzamer te gaan.
Veel inwoners waarderen die rust.
Niet omdat er niets gebeurt.
Maar omdat er ruimte ontstaat om na te denken.

سکوت یک شب زمستانی
وقتی شب زمستانی فرا می‌رسد، دنیا کمی تغییر می‌کند.
مردم بیشتر در خانه می‌مانند.
پنجره‌ها در تاریکی روشن می‌شوند.
خیابان‌ها خلوت‌تر می‌شوند.
گاهی فقط صدای باد شنیده می‌شود.
یا صدای دوچرخه‌ای که عبور می‌کند.
در چنین لحظه‌هایی زمان کندتر به نظر می‌رسد.
بسیاری از مردم این آرامش را دوست دارند.
نه به این دلیل که هیچ اتفاقی نمی‌افتد.
بلکه چون فرصتی برای فکر کردن ایجاد می‌شود.

Mijn verborgen schoonheid
Niet alles wat mooi is, staat in reisgidsen.
Sommige van mijn mooiste plekken zijn nauwelijks bekend.
Een smal wandelpad tussen bomen.

Een bankje met uitzicht over een rivier.
Een oude boerderij aan het einde van een weg.
Een veld dat in de zomer vol bloemen staat.
Mensen ontdekken zulke plekken vaak per toeval.
En juist daarom blijven ze zo bijzonder.
Ze voelen alsof ze persoonlijk gevonden zijn.

زیبایی‌های پنهان من
همه زیبایی‌ها در کتاب‌های گردشگری ثبت نمی‌شوند.
بعضی از زیباترین مکان‌های من چندان شناخته‌شده نیستند.
یک مسیر باریک میان درختان.
یک نیمکت با چشم‌انداز رودخانه.
یک مزرعه قدیمی در انتهای یک جاده.
یا مزرعه‌ای که در تابستان پر از گل می‌شود.
مردم اغلب این مکان‌ها را اتفاقی پیدا می‌کنند.
و شاید دقیقاً به همین دلیل این‌قدر خاص هستند.

De toekomst begint vandaag
Mensen praten vaak over de toekomst alsof zij ver weg is.
Maar eigenlijk begint de toekomst iedere ochtend opnieuw.
Met een kind dat iets nieuws leert.
Met een ondernemer die een idee uitwerkt.
Met een onderzoeker die een ontdekking doet.
Met een vrijwilliger die iemand helpt.
Met een leraar die kennis doorgeeft.
De toekomst ontstaat uit duizenden kleine keuzes.
Dag na dag.
Jaar na jaar.
En precies daarom blijf ik veranderen.

Niet plotseling.

Maar stap voor stap.

آینده از امروز آغاز می‌شود
مردم اغلب درباره آینده طوری صحبت می‌کنند که انگار بسیار دور است.
اما در حقیقت آینده هر روز از نو آغاز می‌شود.
با کودکی که چیز تازه‌ای یاد می‌گیرد.
با کارآفرینی که ایده‌ای را دنبال می‌کند.
با پژوهشگری که کشفی انجام می‌دهد.
با داوطلبی که به دیگری کمک می‌کند.
و با معلمی که دانشی را منتقل می‌کند.
آینده از هزاران انتخاب کوچک ساخته می‌شود.
روز به روز.
سال به سال.
و به همین دلیل من نیز پیوسته در حال تغییر هستم.
اما نه ناگهانی.
بلکه قدم به قدم.

De leraar die het verschil maakt

Iedereen herinnert zich wel een leraar.

Niet per se degene die de moeilijkste lessen gaf.

Maar vaak degene die aandacht had.

Die luisterde.

Die geloofde in een leerling op een moment dat die leerling zelf twijfelde.

In scholen door heel Overijssel werken mensen die iedere dag proberen dat verschil te maken.

Soms merken zij pas jaren later hoeveel invloed zij hebben gehad.

Wanneer een oud-leerling terugkomt.

Wanneer iemand zegt: "Dankzij u heb ik doorgezet."

Dat zijn momenten die niet in statistieken verschijnen.

Maar die wel belangrijk zijn.

معلمی که تفاوت ایجاد می‌کند
تقریباً هر انسانی یک معلم را به یاد دارد.
نه لزوماً سختگیرترین معلم را.
بلکه اغلب کسی را که توجه نشان می‌داد.
گوش می‌داد.
و در زمانی که دانش‌آموز به خودش شک داشت، به او ایمان داشت.
در مدارس سراسر اوورایسل افرادی کار می‌کنند که هر روز تلاش می‌کنند چنین تفاوتی ایجاد کنند.
گاهی سال‌ها بعد متوجه تأثیر خود می‌شوند.
وقتی دانش‌آموزی قدیمی باز می‌گردد.
و می‌گوید: «به خاطر شما ادامه دادم.»
این لحظه‌ها در آمارها دیده نمی‌شوند.
اما اهمیت زیادی دارند.

De vrijwilliger

Op veel plaatsen draait meer op vrijwilligers dan mensen beseffen.

De voetbalclub.

De muziekvereniging.

Het dorpsfeest.

De bibliotheek.

De buurtvereniging.

Achter al deze activiteiten staan mensen die hun tijd geven zonder daar iets voor terug te verwachten.

Niet omdat het moet.

Maar omdat zij zich betrokken voelen.

Omdat zij willen bijdragen aan hun gemeenschap.

Hun werk blijft vaak onzichtbaar.

Maar zonder hen zouden veel activiteiten niet bestaan.

داوطلب

در بسیاری از مکان‌ها، بیش از آنچه مردم تصور می‌کنند، امور توسط داوطلبان پیش می‌رود.
باشگاه فوتبال.

انجمن موسیقی.

جشن روستا.

کتابخانه.

یا انجمن محله.

پشت همه این فعالیت‌ها افرادی قرار دارند که بدون انتظار پاداش، وقت خود را صرف می‌کنند.
نه به این دلیل که مجبور هستند.

بلکه چون احساس مسئولیت می‌کنند.

چون می‌خواهند به جامعه خود کمک کنند.

کار آن‌ها اغلب دیده نمی‌شود.

اما بدون آن‌ها بسیاری از این فعالیت‌ها وجود نداشتند.

De rivier in de lente

Wanneer de lente terugkeert, verandert ook de rivier.

De dagen worden langer.

De zon staat hoger aan de hemel.

Langs de oevers verschijnt nieuw groen.

Mensen trekken weer naar buiten.

Fietsers volgen de dijken.

Wandelaars genieten van het uitzicht.

Op sommige dagen lijkt het alsof de hele omgeving opnieuw ademhaalt.

Na de winter begint alles opnieuw.

Dat gevoel van vernieuwing hoort bij de lente.

رودخانه در بهار

وقتی بهار باز می‌گردد، رودخانه نیز تغییر می‌کند.

روزها بلندتر می‌شوند.

خورشید بالاتر می‌آید.
در امتداد ساحل‌ها سبزی تازه ظاهر می‌شود.
مردم دوباره بیشتر بیرون می‌روند.
دوچرخه‌سواران روی مسیرهای کنار رود حرکت می‌کنند.
پیاده‌روها از چشم‌انداز لذت می‌برند.
در بعضی روزها انگار همه محیط دوباره نفس می‌کشد.
پس از زمستان، همه چیز از نو آغاز می‌شود.

De winkel die al generaties bestaat

In sommige straten vind je winkels die al tientallen jaren bestaan.

Misschien zelfs langer.

Ouders kwamen er vroeger.

Nu komen hun kinderen er.

En soms zelfs hun kleinkinderen.

De eigenaar kent vaste klanten vaak bij naam.

Hij weet wat zij meestal kopen.

Hij vraagt hoe het met hen gaat.

Dat soort relaties ontstaat niet in één dag.

Daar gaan jaren overheen.

Juist daarom hebben zulke winkels vaak een bijzondere plaats in de
gemeenschap.

مغازه‌ای که نسل‌ها دوام آورده است
در بعضی خیابان‌ها مغازه‌هایی وجود دارند که ده‌ها سال است فعال هستند.
شاید حتی بیشتر.
پدر و مادرها زمانی مشتری آن‌ها بوده‌اند.
امروز فرزندان‌شان به آنجا می‌روند.
و گاهی حتی نوه‌های‌شان.
صاحب مغازه بسیاری از مشتریان قدیمی را با نام می‌شناسد.

می‌داند معمولاً چه چیزی می‌خرند.
و از حالشان می‌پرسد.
چنین رابطه‌ای در یک روز شکل نمی‌گیرد.
سال‌ها زمان می‌برد.
به همین دلیل این مغازه‌ها جایگاه ویژه‌ای در جامعه پیدا می‌کنند.

Als de kinderen buiten spelen
Op een zonnige middag spelen kinderen buiten.
Ze fietsen.
Ze rennen.
Ze lachen.
Ze verzinnen spelletjes.
Voor hen lijkt de wereld groot en vol mogelijkheden.
Misschien denken zij nog niet na over de toekomst.
Misschien leven zij vooral in het moment.
En misschien is dat precies wat kinderen zo goed kunnen.
Genieten van vandaag.
Zonder zich voortdurend zorgen te maken over morgen.

وقتی کودکان بیرون بازی می‌کنند
در یک بعدازظهر آفتابی، کودکان بیرون بازی می‌کنند.
دوچرخه‌سواری می‌کنند.
می‌دوند.
می‌خندند.
و بازی‌های جدیدی می‌سازند.
برای آن‌ها دنیا بزرگ و پر از امکان است.
شاید هنوز زیاد به آینده فکر نکنند.
شاید بیشتر در لحظه زندگی کنند.
و شاید همین یکی از زیباترین ویژگی‌های کودکی باشد.

لذت بردن از امروز.
بدون نگرانی دائمی درباره فردا.

Mijn verhaal is nooit af
Soms vragen mensen wanneer een verhaal eindigt.
Maar mijn verhaal eindigt eigenlijk nooit.
Iedere dag wordt er een nieuwe bladzijde toegevoegd.
Door een geboorte.
Door een verhuizing.
Door een ontmoeting.
Door een afscheid.
Door een droom die werkelijkheid wordt.
Door een beslissing die iemands leven verandert.
Daarom blijf ik groeien.
Daarom blijf ik veranderen.
En daarom blijft Overijssel altijd meer dan alleen een provincie.
Ik ben een verzameling van miljoenen verhalen.
Verhalen uit het verleden.
Verhalen van vandaag.
En verhalen die nog geschreven moeten worden.

داستان من هرگز تمام نمی‌شود
گاهی مردم می‌پرسند یک داستان چه زمانی به پایان می‌رسد.
اما داستان من در حقیقت هیچ‌گاه کاملاً تمام نمی‌شود.
هر روز صفحه‌ای تازه به آن اضافه می‌شود.
با تولدی جدید.
با یک جابه‌جایی.
با یک ملاقات.
با یک خداحافظی.

با رؤیایی که به واقعیت تبدیل می‌شود.
و با تصمیمی که زندگی یک انسان را تغییر می‌دهد.
به همین دلیل من همچنان رشد می‌کنم.
به همین دلیل تغییر می‌کنم.
و به همین دلیل اوورایسل همیشه چیزی فراتر از یک استان خواهد بود.
من مجموعه‌ای از میلیون‌ها داستان هستم.
داستان‌های گذشته.
داستان‌های امروز.
و داستان‌هایی که هنوز نوشته نشده‌اند.

Hoe mijn landschap is ontstaan

Wanneer mensen vandaag door Overijssel reizen, zien zij bossen, weilanden, rivieren, heidevelden, dorpen en steden.

Maar mijn landschap heeft niet altijd zo uitgezien.

Om mij echt te begrijpen, moet je duizenden jaren terug in de tijd gaan.

Lang voordat er steden waren.

Lang voordat er wegen waren.

Zelfs lang voordat de eerste mensen zich hier vestigden.

Mijn verhaal begint tijdens de ijstijden.

Gedurende die perioden was het klimaat veel kouder dan vandaag.

Grote delen van Noord-Europa waren bedekt met enorme massa's ijs.

Deze ijsmassa's bewogen langzaam over het landschap.

Ze duwden grond, zand en stenen voor zich uit.

Daardoor ontstonden hoogteverschillen die vandaag nog zichtbaar zijn.

Een van de bekendste voorbeelden daarvan is de Sallandse Heuvelrug.

Dit gebied behoort tot de hoogste delen van Overijssel.

Wanneer je vandaag over deze heuvels wandelt, loop je eigenlijk over sporen die duizenden jaren geleden door het ijs zijn gevormd.

شکل‌گیری چشم‌انداز من

وقتی امروز مردم در اوورایسل سفر می‌کنند، جنگل‌ها، مزارع، رودخانه‌ها، خلنگزارها، روستاها و شهرها را می‌بینند.
اما چشم‌انداز من همیشه به این شکل نبوده است.
برای شناخت واقعی من باید هزاران سال به گذشته بازگردیم.
به زمانی بسیار پیش از شکل‌گیری شهرها.
پیش از ساخت جاده‌ها.
و حتی پیش از سکونت انسان‌ها.
داستان من از عصرهای یخبندان آغاز می‌شود.
در آن دوران آب‌وهوا بسیار سردتر از امروز بود.
بخش بزرگی از شمال اروپا زیر لایه‌های عظیم یخ قرار داشت.
این توده‌های یخی به آرامی حرکت می‌کردند.
آن‌ها خاک، شن و سنگ را با خود جابه‌جا می‌کردند.
در نتیجه پستی و بلندی‌هایی به وجود آمد که هنوز هم دیده می‌شوند.
یکی از معروف‌ترین نمونه‌ها تپه‌های ساللاند است.
امروزه هر کسی در این منطقه قدم بزند، در واقع روی آثاری راه می‌رود که هزاران سال پیش توسط یخچال‌ها شکل گرفته‌اند.

Het water dat mijn geschiedenis bepaalde

Niet alleen ijs heeft mij gevormd.

Ook water heeft een beslissende rol gespeeld.

Rivieren zoals de IJssel en de Vecht hebben eeuwenlang zand, klei en andere materialen verplaatst.

Hierdoor veranderde het landschap voortdurend.

Sommige gebieden werden vruchtbaar.

Andere gebieden bleven nat en moerassig.

Mensen vestigden zich vooral op plaatsen waar het veilig was.

Dicht genoeg bij het water om ervan te profiteren.

Maar niet zo dicht dat overstromingen een voortdurend gevaar vormden.

Veel dorpen en steden in Overijssel zijn op deze manier ontstaan.

Water bracht handel.

Water bracht voedsel.

Maar water bracht soms ook problemen.

Daarom moesten mensen leren om samen met het water te leven.

آبی که تاریخ مرا شکل داد
تنها یخ نبود که مرا شکل داد.
آب نیز نقشی تعیین کننده داشت.
رودخانه‌هایی مانند آیسل و فخت قرن‌ها شن، رس و مواد دیگر را جابه‌جا کردند.
در نتیجه چشم‌انداز من دائماً تغییر می‌کرد.
بعضی مناطق حاصلخیز شدند.
و برخی دیگر مرطوب و باتلاقی باقی ماندند.
مردم بیشتر در مکان‌هایی ساکن شدند که امنیت بیشتری داشتند.
به اندازه کافی به آب نزدیک بودند که از آن بهره ببرند.
اما آن‌قدر نزدیک نبودند که همیشه در معرض سیلاب باشند.
بسیاری از شهرها و روستاهای اوورایسل به همین شکل شکل گرفتند.
آب تجارت را ممکن ساخت.
آب غذا فراهم کرد.
اما گاهی نیز مشکل‌آفرین بود.
به همین دلیل مردم آموختند چگونه در کنار آب زندگی کنند.

De Sallandse Heuvelrug

Wanneer bezoekers voor het eerst de Sallandse Heuvelrug zien, zijn zij vaak verrast.

Nederland staat immers bekend als een vlak land.

Toch bestaan hier heuvels die duidelijk boven het omliggende landschap uitsteken.

De Sallandse Heuvelrug behoort tot de meest bijzondere natuurgebieden van Nederland.

Het gebied bestaat uit bossen, heidevelden en zandgronden.

In augustus kleuren grote delen van de heide paars.

Dat trekt ieder jaar veel bezoekers.

Wandelaars, fietsers en natuurliefhebbers komen hier om te genieten van rust en ruimte.

Voor veel inwoners van Overijssel is de Sallandse Heuvelrug een van de mooiste plekken van de provincie.

تپه‌های سالاند

وقتی گردشگران برای نخستین بار تپه‌های سالاند را می‌بینند، اغلب شگفت‌زده می‌شوند.

هلند معمولاً کشوری کاملاً هموار شناخته می‌شود.

اما در اینجا تپه‌هایی وجود دارند که به‌وضوح از زمین‌های اطراف بلندتر هستند.

تپه‌های سالاند از ویژه‌ترین مناطق طبیعی هلند به شمار می‌روند.

این منطقه از جنگل‌ها، خلنگزارها و خاک‌های شنی تشکیل شده است.

در ماه اوت بخش بزرگی از خلنگزارها به رنگ بنفش درمی‌آیند.

همین منظره هر سال بازدیدکنندگان زیادی را جذب می‌کند.

پیاده‌روها، دوچرخه‌سواران و دوستداران طبیعت برای لذت بردن از آرامش و فضای باز به این

منطقه می‌آیند.

برای بسیاری از مردم اوورایسل، تپه‌های سالاند از زیباترین نقاط استان هستند.